

VISEGRÁDI Hírek

VISEGRÁD VÁROS ÖNKORMÁNYZATÁNAK LAPJA

XXX. évfolyam 8. szám

2014. augusztus

Államalapító Szent István királyunk ünnepén

szerezzük hívjuk Visegrád minden polgárát
az alábbi programokra

2014. augusztus 19. kedd, 19.30 óra
rendezvénytér

CANTARE!

A 60-as, 70-es és 80-as évek – Magyarországon is híressé vált – olasz slágereit játssza a Dunabogdányi Szimfonikus Zenekar, könnyűzenei együttesekkel, valamint a Dunakanyar kiváló tehetségű énekes szólistáival kiegészülve. Műsoron lesznek többek között Bobby Solo, Toto Cotugno, Al Bano és Romina Power, Gianni Morandi, Rocco Granata dalai.

A másfél órás koncert élménydús kikapcsolódást kínál minden korosztálynak.

21.15 óra

TŰZIJÁTÉK A DUNA FELETT

Nagymaros és Visegrád közös rendezésében.

21.30 óra,
rendezvénytér

SUMMERFUNK PROJECT

Simply Red-, Molly Johnson-, Electro Deluxe-, Brand New Heavies-, Toto- és LGT-nóták szerepelnek többek között a budapesti és környékbeli zenészek által alapított funkzenekar repertoárjában, mely minőségi kikapcsolódást, pörgős talpalávalót kínál a jó muzsikát kedvelő nagyérdeműnek.

2014. augusztus 20. szerda, 9 óra
római katolikus templom

ÜNNEPI SZENTMISE, majd KENYÉRSZENTELÉS és ÜNNEPI MŰSOR

Az ünnepi műsor Keresztes Nagy Árpád kobzos, énekmondó és a Visegrádi Versbarátok Körének közös produkciója.

Mindenkit szeretettel várunk!

Zenés Nyári Esték Visegrádon 2014.

A hagyományoknak megfelelően idén is megrendezzük komolyzenei koncertsorozatunkat, remélve, hogy elfogadják ezt a meghívást, mely változatos, magas színvonalú, komoly, de mégis könnyed nyári esti kikapcsolódásra hívja Önöket.

2014. augusztus 2. szombat, 19 óra
református templom

JORDANA PALOVIČOVÁ zongoraművésznő, a Pozsonyi Zeneművészeti Akadémia tanárának SZÓLÓKONCERTJE

Műsoron:

Domenico Scarlatti (1685–1757)

e-moll szonáta L 325 (K 98)

Esz-dúr szonáta L 142 (K 193)

Wolfgang Amadeus Mozart (1756–1791):

F-dúr szonáta KV 280

(I. Allegro assai, II. Adagio, III. Presto)

Johann Nepomuk Hummel (1778–1837):

esz-moll etüd opus 125. No. 3

Változatok *Gluck* Armide c. operájának egy témájára,
F-dúr opus 57.

Franz Schubert (1797–1828):

a-moll szonáta opus 164.

(I. Allegro ma non troppo, II. Allegretto quasi andantino, III. Allegro vivace)

Felix Mendelssohn-Bartholdy (1809–1847):

Albumblatt (*Dalok szöveg nélkül*) e-moll opus 117.

2014. augusztus 9. szombat, 19 óra
római katolikus plébániatemplom

SONATORES PANNONIAE EGYÜTTES KONCERTJE

A műsorban kora barokk és barokk hangszeres kamarazene csendül fel a 16–17. századból.

(A program folytatása a 10. oldalon található!)

VÁROSHÁZI HÍREK

Tájékoztató a testületi üléseken történekről

Júniusban a munkaterv szerinti ülését 19-én tartotta a képviselő-testület, melyen az alábbi döntések születtek:

- *Lieber Ferenc és Lieber Ferencné*, valamint *Zeller Gyula és Zeller Gyuláné* az Apátkúti-patakon a Mátyás király utca 34. és 38. szám előtt átívelő – általuk 30 évvel ezelőtt épített – híd tulajdonába adását kezdeményezték az önkormányzat számára, mivel akkor az ideiglenes szándékkal, engedély nélkül épült, addig, amíg az önkormányzat nem épít helyette egy erős nagy közhidat. Az évek során a híd teljesen elöregedett, felújításra szorul, amit idős korukra, valamint nyugdíjas jövedelmükre tekintettel nem tudnak elvégezni, illetve elvégeztetni. A képviselő-testület úgy döntött, hogy a hidat nem veszi önkormányzati tulajdonba, mert a híd a Közép-Dunavölgyi Vízügyi Hatóság által kiadott vízjogi létesítési engedély mellékletét képező tervdokumentáció alapján átépítendő, illetve felújításra szorul, ezért tulajdonba vételével a fenntartási kötelezettség az önkormányzatra szállna és ehhez pénzügyi forrás az önkormányzatnak nem áll rendelkezésére. Ezen túl egy jogi értelemben rendezetlen státuszú építményt az önkormányzat nem vehet tulajdonba. Az önkormányzat a 391, 392/4 és a 398 hrsz.-ú ingatlanok Mátyás király utcáról gépjárművel történő megközelítését a hídtól kb. 100 méterre feljebb az Apátkúti-patakon lévő gázló járhatóvá vételével biztosítja. A képviselő-testület felkérte *Dr. Szabó Attila* aljegyzőt, hogy a híd statikai állapotát méresse fel, valamint a tulajdonba adásvétel lehetőségét vizsgálja meg.
- Módosításra került a Visegrádi Városfejlesztő Kft. alapító okirata a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (továbbiakban Ptk.) 2014. március 15-vel történt hatályba lépése okán. A testület mint a társaságot alapító önkormányzat taggyűlési jogait gyakorló szerve, nyilatkozott arról, hogy a Visegrádi Városfejlesztő Kft. továbbra is a Ptk. rendelkezéseivel összhangban működik, valamint hogy a társaság törzstőkéje 3 000 000 Ft, amely teljes egészében 3 000 000 Ft készpénzből áll.
- Döntést hozott arról is a testület, hogy a városközpont fejlesztési projekttel kapcsolatban előírt piac beindításával, működtetésével, illetve fenntartásával együtt járó feladatok ellátását egyelőre 2014. december 31-ig a Visegrádi Városfejlesztő Kft.-re ruházza át. Az önkormányzat a piac beindítását és 2014. évi működtetését 1 884 960 Ft-tal támogatja a 2014. évi költségvetési rendelet 16. számú mellékletében „a Visegrádi Városfejlesztő Kft.-nek a 2014. évre előirányzott működési célú támogatási sora terhére.
- A polgármesteri hivatal bővítése és átalakítása kapcsán a korábbi vállalkozó, a FÖV-2 Építőipari és Beruházó Zrt. által el nem végzett munkákra kiírandó közbeszerzési eljárás teljes körű lebonyolításával *Dr. László Viktor* egyéni vállalkozót bízta meg a testület 490 000 Ft + 0% áfa díj ellenében, mely összeget a 2014. évi költségvetés általános tartalék sora terhére biztosítja.
- A városháza projekt elhúzódása miatt a 2010. október 21-én megkötött városközpont-fejlesztési projekt saját forrásához szükséges 141 343 900 Ft-os célhitel rendelkezésre tartási határidejének módosítását kezdeményezte az önkormányzat az OTP Nyrt.-től 2014. december 31-ig.
- Az önkormányzat a Fellegvár óvoda felújítására-bővítésére 5 építésiroda megbízásával pályázatot írt ki. A verseny célja az volt, hogy az önkormányzat megtalálja

azt az építést, aki a visegrádi Fellegvár Óvoda felújításának és bővítésének engedélyezési, később kiviteli terveit elkészíti. A bírálóbizottság két építész iroda terveit tartotta a legmegfelelőbbnek, ugyan szakmailag mindkét pályázat megfelelt a versenykiírásnak, de a képviselő-testület mérlegelési jogkörére bízta, hogy a kettő közül melyiket fogadja el. A testület végül úgy döntött, hogy a TEN Építész Műterem Bt. által benyújtott – az önkormányzat elképzeléseinek megfelelő – tanulmánytervet fogadja el, és tartja továbbgondolásra alkalmasnak 4 250 000 Ft + áfa, mindösszesen 5 397 500 Ft megbízási díjért, melyet a 2014. évi költségvetés 14. számú melléklet 2. (óvoda tervezési és engedélyezési feladatai) sora terhére biztosít.

- Indokolttá vált a város tíz évvel ezelőtt készített Településfejlesztési Konceptiójának felülvizsgálata, mivel egyrészt az elmúlt években megvalósult fejlesztések és egyéb strukturális változtatások következtében már nem tekinthető a településfejlesztési iránytűjének, másrészt a településfejlesztési koncepcióról, az integrált településfejlesztési stratégiáról és a településrendezési eszközökről, valamint egyes településrendezési sajátos jogintézményekről szóló 314/2012. (XI. 8.) Korm. rendelet (továbbiakban Korm. rendelet) módosította a településfejlesztés és a településrendezés eszközeinek tartalmát, továbbá előírta a településfejlesztési stratégia megalkotását és annak egyeztetési és elfogadási szabályait. Fentiek következtében a képviselő-testület úgy döntött, hogy a település jövőbeni fejlesztéséhez szükséges Településrendezési Terv, valamint Visegrád Város Településfejlesztési Konceptiójának teljes körű felülvizsgálatát, illetve Településfejlesztési Stratégiájának megalkotását támogatja. Ennek érdekében megbízta a TEN Építész Műterem Bt.-t a Korm. rendeletben előírtaknak megfelelő tartalmú Településfejlesztési Stratégia elkészítésére 1 500 000 Ft + áfa, mindösszesen 1 905 000 Ft díj ellenében, mely összeg a 2014. évi költségvetés 14. számú melléklet 5. (Településrendezési Terv) sora terhére biztosított.
- Minden érintett önkormányzatot – köztük minket is – megkeresett a Komárom-Esztergom Megyei Közgyűlés Jobbik frakciója, hogy megállapodás szülessen a 11-es számú főúton a kerékpárvonalon felfestésének lehetőségéről és módjáról. Javaslat szerint a cél az, hogy Budapesttől Szentendrén és Visegrádon keresztül Esztergomig legyen a 11-es számú főúton, az új KRESZ által megalkotott, úgynevezett kerékpárosnyom felfestve, ezáltal egy kicsit nagyobb figyelmet kapnának az utat használó kerékpárosok. Így a tervezett kerékpáros út megépítéséig is egy picit „kerékpáros barátabbá” lehetne tenni a Dunakanyart. A képviselő-testület úgy döntött, hogy támogatásra érdemesnek tartja, és részt kíván venni azon egyeztetéseken, melyek célja, hogy megállapodás szülessen a 11-es számú főút érintett szakaszain a kerékpárvonal felfestésének lehetőségéről és módjáról. Egyúttal támogatja – Pest Megye Önkormányzatának javaslatára – az érintett önkormányzatokkal közös fellépést is az Eurovelo6 Duna menti kerékpárút mielőbbi megvalósítása érdekében.
- A Sziget utca 11. szám alatti önkormányzati bérlakás homlokzatán vezetett gázvezetékek átépítésére az engedélyezési terv megérkezése után három, a környéken tevékenykedő vállalkozótól kértünk be árajánlatot a kivitelezésre.

- Az ajánlatok műszaki tartalom tekintetében összehasonlíthatók voltak, hiánypótlás kiírására nem volt szükség. A képviselő-testület úgy döntött, hogy a legkedvezőbb ajánlatot adó *Schoblocher István* egyéni vállalkozót bízta meg az ajánlatában szereplő tartalommal 587 508 Ft + 27% áfa, összesen 746 135 Ft vállalkozási díj ellenében.
  - Az önkormányzat – megköszönve és elfogadva a felajánlást, az Utilis Kft.-nek – tulajdonosi és közútkezelői hozzájárulást adott a 236/19-es helyrajzi számú önkormányzati tulajdonú ingatlanon a Sziget utca 7. és 9. szám alatti társasházak közötti területen lévő korrodálódott betonlépcső felújítási munkáinak elvégzésére.
  - A Schulek utca II. ütem utépítés kivitelezési munkáira munkarészekre bontva kértünk be ajánlatokat 3 vállalkozótól. Az ajánlatok műszaki tartalom tekintetében összehasonlíthatók voltak, hiánypótlás kiírására nem volt szükség. A képviselő-testület a legkedvezőbb ajánlatot adó *Ádám Tamás* egyéni vállalkozót bízta meg az ajánlatában szereplő tartalommal 9 554 400 Ft + áfa vállalkozási díj ellenében a munkálatok kivitelezésére. A kivitelezés költségét a képviselő-testület a 2014. évi költségvetési rendelet 14. számú melléklet 14. (Schulek utca I. és II. ütem) sora terhére biztosítja.
  - Az önkormányzat a 114/2014. (05. 15.) Ökt. határozata alapján a szelektív (elkülönített) hulladék begyűjtése, elszállítása, ártalmatlanítása tárgyában hirdetmény nélküli tárgyalásos közbeszerzési eljárást indított és folytatott le. A hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény 34. § (2) bekezdése és a közszolgáltató hulladékgazdálkodási tevékenységéről és a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás végzésének feltételeiről szóló 438/2012. (XII. 29.) Korm. rendelet 3. § (1) bekezdése alapján csak 1 ajánlattevőt, a jelenlegi közszolgáltatót a Vértes Vidéke Hulladékgazdálkodási Nonprofit Kft.-t hívhatta fel ajánlattételre, aki érvényes ajánlatot tett az AVE Tatabánya Zrt.-vel közösen. A szelektív hulladék begyűjtésére, elszállítására, ártalmatlanítására vonatkozó ajánlati ár (14 db edény /3 üvegyűjtő, 3 papírgyűjtő, 8 műanyagpalack gyűjtő/ egyszeri ürítésére vonatkozóan) nettó 55 000. Ft. A képviselő-testület megállapította, hogy a közbeszerzési eljárás nyertese – figyelemmel a rendelkezésre álló fedezet mértékére – a legalacsonyabb összegű ellenszolgáltatás bírálati szempont alapján a Vértes Vidéke Hulladékgazdálkodási Nonprofit Kft. és az AVE Tatabánya Zrt. közös ajánlattevők.
  - Helyt adott a képviselő-testület a Duna Vértes Közé Regionális Hulladékgazdálkodási Társulás közterület-használati díj megfizetésétől való eltekintés iránti kérelmének, mely szerint 2014. július 1-jétől ingyenesen biztosítja társaság részére az önkormányzat kizárólagos tulajdonát képező, Fő u. 243. hrsz. alatti 2,975 m²-es közterületet, 1 frakciós üvegyűjtő pont kialakítása céljából.
  - Szintén helyt adott a testület a Visegrád Turisztikai és Városszépítő Egyesület újabb közterület-használati díj megfizetésétől való eltekintés iránti kérelmének. Az önkormányzat ingyenesen biztosította az egyesület részére a 2014. július 5-én, a Széchényi utcában a 48-as emlékműnél a közterületet az „utca buli” céljára.
  - Aljegyző úr javaslatára úgy döntött a testület, hogy a polgármesteri hivatal 2014. évi munkarendjében 2014. július 21. napjától 2014. július 30. napjáig, valamint 2014. december 23. napjától 2014. december 31. napjáig terjedő időszak munkanapjaira igazgatási szünetet rendel el. A testület felkérte az aljegyzőt, hogy a zavartalan feladatellátás érdekében a szükséges munkaszervezési intézkedéseket tegye meg.
  - A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény 68. § (1) bekezdésében biztosított véleményezési jogkörében eljárva a testület úgy döntött, hogy egyetért és támogatja *Bozóki Marianna* az Áprily Lajos Általános Iskola, Alapfokú Művészeti Iskola intézményvezetővé történő kinevezését.
  - Visegrád Város Önkormányzata figyelemmel a képviselő-testület 282/2012. (11. 15.) és a 156/2013. (07. 26.) Ökt. határozatára 2013. december 20-án a Thermal Hotel Visegrád Zrt.-vel szerződést kötött az önkormányzat kizárólagos tulajdonát képező Visegrád-Lepence-völgyi K7-es jelű termálkútból kitermelt termálvíz értékesítésére, hasznosítására és felhasználására, vállalva a később hosszabb időszakra szóló szerződéses jogviszony létrehozását. Mivel e szerződés 2014. augusztus 31-ig áll fenn, az önkormányzat és a Thermal Hotel képviselői tárgyalásokat folytattak a termálvíz hosszú időtartamra történő hasznosításáról és felhasználásáról. Ennek eredményeként sikerült a termálvíz további értékesítéséről megállapodni. A Thermal Hotel Visegrád Zrt. képviselői elfogadták az önkormányzat által kijánlott 150 Ft + áfa egységárat, továbbá a mindenkori felhasznált vízmennyiség után a vízügyi hatóság által meghatározott vízkészlet hasznosítási járulék (bruttó 11 Ft) megfizetését. A képviselő-testület úgy döntött: 2014. szeptember 1-jétől határozatlan időtartamra szerződést köt a Thermal Hotel Visegrád Zrt.-vel az önkormányzat kizárólagos tulajdonát képező Visegrád-Lepence-völgyi K7-es jelű termálkútból kitermelt termálvíz értékesítésére, hasznosítására és felhasználására.
  - Az önkormányzat fontosnak érzi, hogy a palotajátékok, illetve a város marketingjére, kommunikációs feladatainak ellátására áldozzon, és ennek érdekében olyan lépéseket tegyen, amelyek hatása a következő években mérhetővé válhat a nagyobb látogatottság és érdeklődés a rendezvény, valamint a város iránt. A kommunikációs tevékenység elvégzésére ajánlatot kértünk be a megfelelő referenciával rendelkező Plotpoint Full Service reklámügynökségtől, és a képviselő-testület úgy döntött, hogy megbízza őket a 30. Visegrádi Nemzetközi Palotajátékok, valamint Visegrád városmarketingjének kommunikációs tevékenységének ellátására 1 656 000 Ft + áfa, mindösszesen 2 103 120 Ft vállalkozási díj ellenében. Továbbá 1 500 000 Ft keretösszeget biztosít a Visegrádi Nemzetközi Palotajátékok, valamint Visegrád a város népszerűsítésére szolgáló médiatartalom elkészítésére, mely alkalmas lesz a rendezvény, valamint a város jövőbeli népszerűsítésére, reklámozására. Fenti összegeket a 2014. évi költségvetés tartalék sora terhére biztosítja az önkormányzat.
  - Jóváhagyólag elfogadta a testület *Mikesy Tamás* képviselő 2014. évi egyhavi tiszteletdíjának felajánlását a Siketek és Nagyothallók Országos Szövetségének Váci Szervezetének visegrádi táborozására.
  - Zárt ülés keretében hozott döntést arról a képviselő-testület, hogy *Gróh Jánosné*nak, az Áprily Lajos Általános Iskola egykori pedagógusának vasdiplomája átadása alkalmából, az egyetem által biztosított összeget kiegészítve 36 000 Ft jutalmat adományoz, mely összeget a 2014. évi költségvetés tartalék sora terhére biztosítja.
- 2014. július 8-án rendkívüli ülést tartott a képviselő-testület**
- Döntés született a 148/2014. (06. 19.) Ökt. határozat módosításáról, mely szerint a város Településfejlesztési

Stratégiájának elkészíttetését a Visegrádi Városfejlesztő Kft.-re ruhazza át és ezzel összefüggésben a kft.-t a 2014. évi költségvetés 14. számú melléklet 5. (Településrendezési Terv) sora terhére 1 905 000 Ft-tal támogatja.

- A június 19-i ülésén az önkormányzat kinyilvánította azon szándékát, hogy hosszú évek után most ismét áldozni kíván egy, a jövő építésére, a város marketingjére használható anyag összeállítására, mely aztán jogtisztán a város tulajdonába kerül és bármikor hozzáférhető, illetve felhasználható lesz. Ennek kapcsán úgy döntött, hogy megbízza a Plotpoint Full Service reklámügynökséget nettó 750 000 Ft díjért a város népszerűsítésére szolgáló média-tartalom elkészítésére. A megbízási díj 2 db 3-3- perces film vágását jelenti, az egyik kisfilm témája a palotajátékok, a másik a város turisztikailag frekventált pontjait fogja bemutatni.
- A 2012. július 29-i heves esőzés miatt a Csuka-, Diós- és Bánya-patak medrekben keletkezett károk helyreállítási építési munkák megvalósítása tárgyában nemzeti értékhatárt elérő, tárgyalás nélküli közbeszerzési eljárás megindításáról döntött a képviselő-testület. Elfogadta az ajánlattételi felhívást és ajánlattételre a Geoszolg Kft.-t, a Sycons Kft.-t, valamint a Trend Építő Zrt.-t hívta fel.

A Visegrád Turisztikai és Városszépítő Egyesület ismételen közterület-használati kérelmet nyújtott be, mely szerint 2014. július 25-én a rendezvényterén, valamint 2014. augusztus 9-én a Fő u. 70–76. szám előtti Szentháromság téren „utca buli”-t tart. Mint az előző alkalmakkor, most is kérték, hogy a közterület-használati díj megfizetésétől az önkormányzat tekintszen el. A testület helyt adott a kérelemnek, így minkét alkalommal ingyenesen biztosítja a közterületet a kívánt célra.

- Döntés született arról, hogy az önkormányzat egyszeri, 250 000 Ft összegű támogatást nyújt a visegrádi nyugdíjas klubnak eszközállományának, felszereléseinek, berendezéseinek korszerűsítéséhez, működési feltételeinek javításához, illetve a klub által szervezett nyugdíjas tornához. A támogatási összeget az önkormányzat 2014. évi költségvetésének 16. számú melléklet 9. sora terhére biztosítja.
- A városi konyha részére egy közétkeztetési szoftver beszerzéséről döntött a testület, mely többek között lehetővé teszi az interneten történő ügyintézését a gyermekek étkezésével kapcsolatban, valamint a bankkártyával történő befizetést is. A szoftver bérleti díja 16 000 Ft/hó, melyre a fedezetet a 2014. évi költségvetés tartalék sora terhére biztosítja az önkormányzat. **VVÖ**

A helyi építési szabályozásról

– városépítés, építészet, táj- és kertépítés I. –

Az elmúlt bő egy évben, amióta Visegrádon dolgozom, többször találkoztam azzal, hogy a Tisztelt Építetőknek hiányos ismereteik vannak azzal kapcsolatban, hogy milyen építési tevékenységet kell engedélyeztetni vagy bejelenteni, miről szükséges egyeztetni az önkormányzat illetékesével, és mi az, amit egyszerűen el lehet végezni. Úgy döntöttem, hogy lehetőség szerint minden hónapban írok néhány sort e témában, megelőzendő a későbbi félreértéseket és kellemetlenségeket. Az írássorozat célja az, hogy átfogó képet adjak arról, hogy az olykor szükségtelenné és túlbürokratizáltnak vélt szabályozás milyen módon nyer értelmet, és hogyan válhat kapaszkodóvá otthonunk, környezetünk alakításakor, és hogy alakulhat át leküzdendő akadályból biztonságot nyújtó mellvéddé.

Ezzel az első írással azt szeretném elérni, hogy a szabályalkotók nézőpontjába helyezzem a Tisztelt Olvasót. Ha ez sikerül, akkor az olykor önmagáért valónak és csak a főépítész hóbortjának tűnő előírások is értelmezhetővé válnak. Ehhez először a szabályozás célját kell megismerni. A helyi építési szabályzat (és a többi településrendezési szabályozó eszköz) azért születik, hogy olyan keretet adjon a településen folyó építkezéseknek, beavatkozásoknak, amely biztosítja, hogy

1. a meglévő táji és épített környezet értékei fennmaradjanak (VÉDELEM),
2. a korábban létrejött idegen elemek és rossz megoldások megjavuljanak (HELYREÁLLÍTÁS),
3. az új elemek, fejlesztések értékes részévé váljanak a meglévőnek (ÖSSZEHANGOLÁS).

Miért érdeke a Visegrádon élőknek, hogy ezek a célok megvalósulhassanak? Egészségügyi és gazdasági érdekük fűződik hozzá.

Mi köze az egészséghez? Könyvtárnyi irodalma van az épített környezet lélektani hatásával kapcsolatos kísérleteknek, elemzéseknek (környezetpszichológia, térpszichológia), de biztosan mindenkinek van személyes tapasztalata arról, hogy egy helyen jól vagy rosszul érezte magát. Ez természetesen egyáltalán nem független az ember és más élőlények jelenlétől sem, de az összkép kialakulásában jelentős szerepet tölt be a táji és épített környezet minősége is, amelyet az itt élők és építkezők alakítanak. Az talán közhely, hogy a leromlott fizikai állapotú épületekben rosszabbul érezzük magunkat, mint a felújítottban, de talán már a Tisztelt Olvasó is érzett olyat, hogy egy házon újak a burkolatok, a festés, minden részlet, összességében mégis van benne valami nehezen megnevezhető, szinte tudat alatt taszító. Az aránytalanság és az összhang hiánya lehet ilyen hatással az emberre. Ha például vendégségben látunk ilyet, azt a hazaindulásig még csak elviseljük, de képzeljük el, hogyan éreznénk magunkat, ha ilyen házban vagy a szomszédságában kellene laknunk.

Az előbbiekből könnyen belátható az is, hogy a harmonikus táji és épített környezet gazdasági érdeke is Visegrádnak, hiszen jelenleg bevételeinek túlnyomó többségét a turizmusból nyeri, tehát abból, hogy itt mások is jól érzik magukat, többek között azért, mert másoknak is értékes környezet Visegrád városa.

Az előbbiekből könnyen belátható az is, hogy a harmonikus táji és épített környezet gazdasági érdeke is Visegrádnak, hiszen jelenleg bevételeinek túlnyomó többségét a turizmusból nyeri, tehát abból, hogy itt mások is jól érzik magukat, többek között azért, mert másoknak is értékes környezet Visegrád városa.

A szigorú szabályozás tehát a jogalkotók szándéka szerint ezt a célt szolgálja. A korlátozások és előírások meghatározásakor természetesen szem előtt kell tartaniuk az arányosság elvét is, hogy ne rójanak indokolatlanul nagy terhet a Tisztelt Építetőkre. A hangsúly itt az „indokolatlan” szón van, hiszen szűk keretek között lehet csak mérlegelni egy világraszóló, egy országos jelentőségű vagy egy helyi különleges érték védelmében, de indokolatlan lenne például a Fő utcán álló értékes, historizáló ház mellett bővítésre váró épület esetében gipsztukkók másolására kötelezni a tulajdonost. Indokolt lehet viszont egy önálló karakterű (azaz egyedi építészeti értékei miatt védett) területen ragaszkodni ahhoz, hogy a környező házakéval azonos minőségű és kialakításában rokon lábazat készüljön egy új vagy átalakításra váró épületen. Azt viszont, hogy mi az azonos minőségű és kialakításában rokon lábazat készüljön egy új vagy átalakításra váró épületen. Azt viszont, hogy mi az azonos minőségű és kialakításában rokon lábazat készüljön egy új vagy átalakításra váró épületen. Azt viszont, hogy mi az azonos minőségű és kialakításában rokon lábazat készüljön egy új vagy átalakításra váró épületen.

csoda, ha a döntést laikusként magához ragadó építető is legtöbbször *mellényúl*.

Remélem, a fentiekkel sikerült egy kicsit betekintést engednem az építési szabályok készítőinek gondolkodásába, szempontrendszerébe, és jobban érthető, hogy mit is akar az a föl-alá bicikliző alak fotótáskával a vállán.

Rüll Tamás, városi főépítész

Visegrádi Építész Tábor 2014.

Tisztelt Visegrádiak! Tisztelt Olvasók!

A Mogyoró-hegy oldalában a Szent István és Szent László bányaudvarok fizikai védelmében *Makovecz Imre* építőművész és *Madas László* szellemi védnöksége alatt létrejött a mára fogalommal vált Visegrádi Építész Tábor, mely 1981–2001. között több generációnyi építészhallgatónak jelentette az első tapasztalatot közös építés és a közösségépítés terén. A *Makovecz Imre* cselekvő támogatásával működő nyári táborok célja ma is időszerű, melyet a Mester a kezdetek után húsz esztendővel így fogalmazott meg:

„Mi volt ez, és mi volt a cél? (...) A bányaudvar lett a helye a pályázaton nyertes tervek kiviteli munkáinak, a tábornak. Itt lehetett megismerni az együttélés elemi szabályait, az étkezés, a munka, a szerelem, a barátságok drámáját, és a közös akarattal elvégzett munka öröme és büszkeségét. De itt lehetett megtanulni tervek alapján építeni a Váci Révnél, a Mogyoró-hegyen. És itt lehetett megtanulni, hogy mi a különbség a szocialista, kötelező almaszedő tábor kontraszelektív örülete és a természetes szelektáció megfellebbezhetetlen értékrendje között.

A Visegrádi Táborokban több száz fiatal építész fordult meg az évtizedek során. Belőlük vált ki az a társaság, akik ma harmincöt-negyven évesen a magyarországi szerves építészeti erősségét jelentik, s azok is, akiknek a tábor belső szabadságuk és józan eszük kialakulásához kellett csupán.

Makovecz Imre: *Előszó*. In: *Visegrádi Építész Táborok 1981–2001. Kós Károly Alapítvány 2002.*

A fenti írás megszületése óta eltelt időben a Visegrádi Táborokkal rokon kezdeményezések száma megsokszorozódott, vidéki közösségeket, fiatal építészeket és tájépítészeket ösztönzött a cselekvésre. Ebből a gondolkodásból született 2001-ben a Székelyföldi Fürdő- és Közösségépítő Kaláka Mozgalom, a párhuzamos építész-képzések (BME, MOME, NYME) nyári építő táborai és más kezdeményezések. Az *építve tanulás* ma oktatási módszertan, amelyet sikeresen alkalmazunk szerre a Kárpát-medencében, és amely egyszerre hasznos a résztvevőknek és a befogadó közösségnek, településnek.

Idén újra Visegrádra hívjuk azokat, akik át szeretnék élni mindezt. Elsőként Lepencén a szebb napokat megélt, ország-szerre fogalomként ismert strand régi bejárata melletti busz-várót és környezetét újítjuk meg, amelyet a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem (BME) Építész-mérnöki Karán oktatott Szerves építészeti című tárgyának keretében terveztek meg építészhallgatók. Várjuk azokat a visegrádiakat is, akik a buszmegálló környezetének rendbetételében, a térburkolat kialakításában részt kívánunk venni.

A helyszínválasztással nem titkolt szándékunk, hogy megfordítsuk a lepencei strand szerencsecsillagjának útját is, és megújuló folyamatá kezdjük alakítani a lebontó folyamatokat.

Kérem Önöket, vegyenek részt a közösen elvégzendő munka örömeiben! Aki eljön, kérem, jelezze részvételi szándékát a foepitesz@visegrad.hu címen, vagy a 06 (20) 236-8291-es telefonszámon!

Tisztelettel:

Rüll Tamás, városi főépítész

Értesítés

**Értesítem Kedves Betegemet,
hogy a visegrádi Vár gyógyszer-tár
2014. augusztus 4. és 22. között
SZABADSÁG MIATT ZÁRVA LESZ.
Dr. Robiczek Katalin gyógyszerész**

Táborozással kezdtük a szünidőt...

igaz, sajnos csak egy hétig. A gyerekek még nagyon bírták volna, de nekem sajnos nem volt több szabad időm. Igyekezünk így ebbe az egy hétbe belezsűfolni minden, számunkra évek óta nagyon kedves programot és a lehető legtartalmasabban eltölteni az időt. Így visszatekintve és az élménybeszámolókat hallgatva, azt gondolom, ez sikerült. A tábor június 16–21-ig tartott, létszámunk hétfőn 43, kedden 46, pénteken 42 fő volt, a szerda-csütörtöki kerekgyházi utazásra 34-en mentünk.

Hétfőn kirándultunk a Telgárthy-rétre. A pisztrángos tónál *Koncz Miklóstól* kaptunk egy egész vödör haleleséget, a gyerekek nagy örömmel etették a halakat, majd a réten patakozás, közös játék után a Pisztrángos étteremben finom gyümölcslevest és palacsintát ebédeltünk.

Kedden délelőtt a nagy kedvenc, a közös ebédkészítés volt a feladat. Pizzát sütöttünk magunknak. A gyerekek gyúrtak, kelesztettek, vágtak, díszítettek, majd nagy örömmel ették a maguk készíttette ebédet. A családsegítő érdekes társasjátékokat hozott és ezzel tette izgalmasabbá a napot. Köszönjük nekik a játékos, szép délelőttöt! Megvendégeltük segítőtinket is saját készítésű pizzánkkal, és nem vallottunk szégyent vele! Kettőkor, mikor elmentek, nekiálltunk a pólófestésnek,

a másnapi utazásra egyen pólókat festettek, rajzoltak maguknak a gyerekek. Igazán szépek lettek és másnap nagyon jól mutatott benne a társaság.

Szerdán reggel 5-kor találkoztunk a kompnál, ahogy elnéztem a gyerekeket, azt hiszem, csak én voltam álmos egyedül (meg talán Zsóka), mert rajtuk nem látszott az igen korai kelés semmi nyoma. Különjáratral mentünk Nagymarosra, onnan a Nyugati pályaudvarra, majd ott átszálltunk a Tiszavirág Expresszre és meg sem álltunk Kecskemétiig. Onnan még egy kicsit buszoztunk Kerekgyházig, ott pedig két gyönyörű lovas fogat várt bennünket, amivel kb. 15 perc kocsikázás után értünk ki a tanyára. Itt Olgi néni finom hús házi almával és friss mentateával várt bennünket. Birtokba vettük a tanyát, a szállásul szolgáló szénapadlást is, ami nagy élmény volt. Finom ebédet kaptunk, majd pörögtek az események, megmutatták nekünk a háztájít, megnéztük a mangalicákat, kenyeret dagasztottak és sütöttek a gyerekek

(Folytatás a 13. oldalon)

Lapról lapra – Napról napra „Bandi bácsi olvasótáborában”

Ölet – kezdet

- „Panni néni nem szervez tábort?”
- „Hát, mi – civil szervezetek – nem pályázhatunk az ifjú-sági alapra.”
- „De magánszemélyként pályázhat Panni néni is.”

Ez a párbeszéd tovább motoszkált bennem, nem hagytam nyugodni, hogy eddig csak intézményi szervezés megvalósításához pályáztunk (mint alapítvány) költségvetési támogatásért. Ha már nem férünk bele a pályázati kiírásba, már nem fontos a cél; a gyerekek nyári foglalkoztatása? Ezzel az önvizsgálattal kezdtem foglalkozni a „táborszervezés” gondolatával. Belevágtam. Magánszemélyként Mezei Anna június 23-tól 27-vel bezárólag „Bandi bácsi olvasótáborába” hívtam a gyerekeket!

A kételkedők kérdései persze bennem is megfogalmazódtak: „OLVASÓTÁBOR?!” – napjainkban, a csúcstechnika korában? „GYEREKEKNEK?!” –, amikor a kötelező olvasmányokat is inkább a filmekből ismerik? „KI AZ A BANDI BÁCSI?!” – mert ugyan hányan olvassák a *Visegrádi Hírek*-ben Panni néni *Gyerekkuckó* rovatát?

Mégis ragaszkodtam a kiválasztott címhez, bízva abban, hogy lesznek szülők, akik gyerekeikre szabottnak érzik a lehetőséget, s a gyerekek közül is néhányan kíváncsiak lesznek, vajon mi történik egy olvasótáborban?

A meghirdetés és a kezdet között nem sok felkészülési idő volt: programot összeállítani – segítőket keresni – információkat begyűjteni és továbbadni. Nem arról van szó, hogy pályafutásom során nem szerveztem tábort, hanem a technikai, apparátusi háttér hiányzott.

Első nap: június 23., hétfő

Reggel 9 óra – Mátyás Király Művelődési Ház kertje: 14 gyerek, szülők, nagyszülők, tesók – csak néhány ismerős arc – bemutatkozás az ismeretlen felnőtteknek, majd játékos ismerkedés a 2. osztályostól a 7. osztályos gyerekekkel. Istenem, ha nincs ott két régi „harcostársam”, *Schmidt Ani* és *Pálmai Zsuzsi*, azt hiszem, elvesztem volna! Köszönöm. A régi, bizalomra épített szakmaiság segített, hiszen egyeztetésre, feladatmegosztásra nem volt idő.

10 óra körül indult a program: séta a Kálvárián néhány teremts-mondával, ebéd a napköziben (köszönet!), olvasás és játék a program szerint: „*Teknősök laknak az oviban?*” Az óvoda árnyas udvara, Benő és Marcipán, a két teknős megadta azt az illúziót, amiről a *Hogyan győzte le a jaguárt a teknős?* története akár valóságosak is lehettek.

Kőhalmi Ági teknőseinek és az óvoda-konyha dolgozóinak köszönjük az óvodai játékot és pihenést. A tornacsarnok egy jó órára az „*állatok*” versenyének adott helyet, ahol a lesánult „*falkavezér*”, *Paulusz Józsi* vezényelte le a két csapatban játszó dzsungellakók ügyességi játékát. Három órára az egészségház hangulatos hátsó padlásfeljárója zugában állatbőrökkel és puha párnákkal kibélelt pihenősarokba vendégeket vártunk: *Szűcs Laurát* mutatta be *Jékely Endréné*, Bandi bácsi menyé.

Vendégünk, csinos, fiatal, energikus negyvenes anyuka személyes tapasztalás alapján mesélte el, hogy gyermek- és tinédzser éveit betegsége gipszágyhoz kötötte, de Bandi bácsi történeteik kisegítették rabságából, megismerhette a világ legtávolabbi, legegzenzotikusabb tájait, a természet csodáit, az állatok világát és ez a képzeletbeli utazás sok erőt adott a

gyógyuláshoz. Saját példája a bizonyíték arra, hogy nincs reménytelen helyzet, mert „*minden az agyban dől el!*”

Második nap: június 24., kedd

Éjjel esett az eső – kora reggel terepszemlére mentem a Mogyoró-hegyre –, merjünk-e a Várkert-dűlőtől induló „*indián-ösvényen*” barangolni *Áprily Lajossal* és két fiával „*hegyen-völgyön által*”. Nekivágtunk! Ahhoz, hogy egyáltalán megközelíthessük az ösvényt, előbb meg kellett kérnem a nagypapa *Schüssterl Karcsit*, hogy szabadítsa meg a kb. 20 m-es szakaszt a két méteres csalánsövénytől. Jó érzés, hogy Karcsira – mint régen a focitáborok idején is – számíthattam, és ezt a gyerekek nevében is köszönöm. *Matkovics Marianna* volt a keddi felfedező túra „*sportmenedzsere*”, s erre nagy szükség is volt az út során. Én elől, *Marianna* hátul, s mikor egy meredekebb útszakasznál „*elakadtam*”, ő segített át ezen a nehézségen. (Megjegyzem, hogy az ilyen „*helyzetgyakorlatok*” adnak példát az egymásra figyelésre és együttműködésre, talán ezt is a „*kooperatív nevelés*” fogalma fedi le a pedagógiában!)

Azt hiszem, hogy igazi meglepetés volt mindenkinek az útvonal: a *Makovecz Imre*-építészhallgatók táborának nyomvonalán haladva, annak maradványait felfedezve, pihenésképpen az elhagyott kőbánya állattörténeteit hallgatva, a függőhídnál a „*csimpánzhíd*” izalmát átélve, a *Dorottya*-forrásnál és tónál *Jékely Zoltán* „*vipera-kalandját*” olvasva igazi élménygyűjtésben volt részünk. A Mogyoró-hegy játszóparkja is hozott izgalmat: voltak, akik a „*trambulinszerű*” lengődeszka-ugrást próbálták ki, mások várháborút játszottak, voltak, akik a „*büntető fekvőtámaszukat*” végezték vagy az elhagyott hátizsákjukat keresték.

És vártuk-vártuk az ebédet!

Imre bácsi (Szebeni Imre) és *Ildikó néni* túrázunk ideje alatt a biztonságos iskolai tankonyhában főzték a hússalvirslivel tuningolt paprikás krumplit. Békés körülmények között, igazi felszolgálással (kovászos uborka, kenyér, forrásvíz) fogyasztottuk el a finom étket. Köszönjük, köszönjük!

Újabb időtöltés, amit mi, felnőttek, ebéd utáni sziesztának szántunk ugyan, de gyerekeink inkább „*vészhelyzet*” játéknak. No, de indulni kellett, mert várt minket a „*VÖLGY!*” „*Várt minket*” *Áprily Lajos*, *Jékely Zoltán*, *Jékely Endre*, *Jékely Márta!* A gyerekek persze egészséges ösztönükkel nem az átszellemültség ihletettségével lépkedtek a patak menti ösvényen, hanem liánt húzott maga után *Ózike* és *Olga*, *Ambrus* és *Robi* kitudtatót tapasztott egymás hátára a tapadó levélből, *Peti* és *Kriszti* ködobálással próbálta a patakmeder mélységét megmérni.

Leérve a hegyről belopóztunk *Péterfy László* és *Jékely Adrienne* udvarába, belestünk *Áprily Lajos* kutyaugatástól hangos kertjébe, a vadszőlővel befuttatott „*toronyra*”, majd beléptünk Bandi bácsiék otthonába, ahol ismét találkoztunk *Jékely Terivel*. Nem tudom, mi maradt meg Bandi bácsiról Teri néni emlékmeséjéből?! Talán otthon elmesélték a gyerekek!

Harmadik nap: június 23., szerda

Kissé fáradtan kezdődött a nap. 10 óráig a művelődési házban *Szigetiné Lőrincz Mária Ili néni* tanított szókirakó társasjátékot, a fiúk legóztak, de volt, aki csendben olvasott.

10 óra után indultunk a palotába. Nem akármilyen látványosság lehettünk Visegrád Fő utcáján vonulva, mert a lá-

nyok gyönyörű élővirág-koszorúval díszítve igazi nyári tündérékké váltak. Büszke voltam rájuk! Köszönjük *Csuport Péternének*, Maricának a meglepetés ajándékot. A palota díszudvarán *Beatrix királyné* udvarhölgye, *Francesca (Tóth Franciska)* várt bennünket. A közel másfél órás foglalkozáson szinte észrevétlenül csöppentünk a 15. század visegrádi udvari életébe, *Giovanni Dalmata* szobrászműhelyébe, az ókori mitológia Herkules-történetébe, *Corvin János* és *Mátyás király* családi kapcsolatába.

Kereshettek, kutathattak a gyerekek a témához kapcsolódó művészeti könyvekben, simító mozdulattal tapinthaták a szökőkút díszítőelemeit, élethelyzetben képzelhették a velük egykorú *Corvin János* mindennapjait a lakosztályában. Így kapcsolódott egymásba történelem és jelen, mitológia és 21. század, csoda és valóság. Csak gratulálni tudok és köszönni Franciskának és egyúttal a múzeumnak is a délelőtti programért.

Délután kézműves foglalkozás, játék, szabad időtöltés: a nagyobb lányok kecskesajt salátán ügyködtek, próbálkoztunk a *Furka Ági* (családsegítő) által készített mintadarabok után katicát, dinót és más állatot mintázni zacskóból, papírtányérból. Sajnos Ági nem tudott velünk lenni, de előkészítésének köszönhetően jól elboldogultunk. *Zeller Lászlóné Erika* a lányoknak kedveskedett bájos „*tetkő-matrica*” felfestésével.

Szerda visegrádi pihenőnap volt, így azok, akik tudtak rólunk, meglepetés ajándékkal kedveskedtek. Köszönjük a Palotaház ebédkedvezményét, *Fieszl Gabi* és lánya, *Petra* lángos megvendéglését, *Bárfai Ildikónak* a friss kecskesajtját, *Szigeti Ili néni* palacsintáját.

Negyedik nap: június 26., csütörtök

Teljes a létszám – azok is ott vannak reggel a Sirály étteremnél, akik tegnap hiányoztak: 14 gyerek, *Szatmári Nóra* és *Gróf Bogi Zoli barátjával*, kis csapatunkat így viszi a busszal *Berkési Joci* – valamikori nagyon kedves tanítványom – Budapestre.

Pontosan érkezünk a Magyar Természettudományi Múzeumhoz, már várnak minket a recepción, a formaságok után bezárkózunk kijelölt tanárukkal a Természetbúvár-terembe. Szinte minden olyan lényel, akikkel eddig találkoztunk Bandi bácsi könyveiben, közelebbi ismeretségbe kerülhetünk. Szinte elröpült az egy óra, köszönhetően kiváló vezetőknél, a „*kiállított tárgyaknak*”, a gyerekek aktivitásának. Ezt követően maradt még annyi időnk, hogy ki-ki barangoljon a kiállítások, az interaktív játékok, vagy Noé bárkájának varázslatos világában.

Majd irány a Pálvölgyi-barlang! Ide korábban érteztünk, de szinte azonnal megkezdhetjük a barlangtúrát. Hát bizony, itt is volt újdonság, izgalom, kaland, szépség és fantáziánkat megindító történetek; pl. az, hogy a világháború idején hogyan nyújthatott védelmet a barlang óvóhelyként. Volt, aki bátortásra szorult az út során, volt, akit a „*tűlbátorsága*” miatt kellett féltetni, rajtam *Aisa* figyelmessége segített, ha lépcsőhöz értünk. Itt is elröpült az egy óra!

Nem álltunk meg Visegrádig – így az Ételbárkában csillapíthattuk éhségünket és szomjunkat. Itt is kedvezményt kaptunk a valamikori áprilys diáktól, *Budenszki Józstól*. Kösz! Akik nem siettek haza, még ajándékot kaptak. *Zoli* ügyessége révén; lufi virágot, csigát. Ismét elégedett voltam és boldog! Vajon miért is?

Ötödik nap: június 27., péntek

Ma, az „*olvasótábor*” utolsó napján kiérdemeltem a „*Bölcs Bagoly*” címet! Ezt az olvasás-stratégia órán feldolgoztam. *A bagoly okos tanácsa* című észak-amerikai néger népmese feldolgozása kapcsán sikerült megszereznem. *Jékely Teri*

szakmai irányításával ismertük meg a módszert, amelynek segítségével kisebbek és nagyobbak együtt, de mégis egyéni tempóval értelmeztük a történetet. Ezt követően *Kovács Dóra* könyvtáros ültette maga köré a szőnyegre a gyerekeket; játékkal, jutalommal ösztönözve őket a könyvtár titkainak megismerésére. Legaktívabb „*olvasónk*” a három és fél éves *Hibbey Bíbor* volt, aki ma a tantestületből vállalkozó Dóra kolléganő segítőm kislánya, és aki egész nap fáradhatatlanul a társaság és program központja maradt! Íme, nem lehet elég korán kezdeni az olvasótáborozást!

Köszönjük *Kangas Kingának* a Piknik büfében elfogyasztott finom ebédet! Majd nekivágtunk utolsó kalandtúránknak: megismerni az Apátkúti-patak zezugos kanyonjában, víz-esésében és pisztrángos tavában „*a vizek óriásait*”! Az erdei iskolánál néhányan figyelmesen hallgatták a fantasztikus menekülés történetét a cápa közelségéből, mások a patakban kerestek kalandot és találtak agyagot. Aki azt hiszi, hogy a mi szelíd patakunk nem nyújt izgalmakat, az kérdezze meg *Lilikét, Amót és Sárát, Robit* vagy *Ambrust*!

A pisztrángos étteremnél még tanúi voltunk egy ifjú pár menyegzőjének, igaz, hogy ebből csak annyit láttunk, hogy a menyasszony alig fért be az autóba fodros-bodros rokolyája miatt! Süttivel és ásványvízzel frissítettük magunkat, majd játék és rövid „*összegzés*” után hazaindultunk, hazaértünk.

A tábor után

Büszke vagyok, hogy sikerült ezt a gyerekekkel együtt töltött öt napot tartalommal, érdekes és színes programokkal megvalósítani. Köszönöm a bizalmat szülőknél, gyerekeknek; köszönöm a segítséget – az említetteken kívül a „*láthatatlan önkénteseknek*”: *Borsody Istvánnak*, a *művelődési ház munkatársainak*, az *iskola titkárságának* és a *pedagógusoknak*, a *konyha dolgozóinak*, s végül, de nem utolsósorban az *önkormányzatnak*, az ifjúsági alapról nyújtott támogatásáért.

A kissé hosszúra sikeredett tábori beszámolót azért tartotam fontosnak megírni, mert nem igazán dokumentáltuk, fotóztuk az eseményeket, remélve, hogy szívünkbe-agyunkba zártuk az élményeket. Talán példa lehet ez a „*civil kezdeményezés*” arra is, hogy igenis szükség van az idősebb generációk közreműködésére, tapasztalatára.

Ma, amikor ritka a többgenerációs együttélés, a gyerekek tapasztalati élményt szereztek, hogy bizony a 60 felettiekre figyelni, segíteni kell egy nehezebb útszakaszon, a homályos barlangban, a meredekebb kaptatón! És talán ezért tudták elfogadni a szokottnál nagyobb aggodást, féltést, ha a hinta magasabbra lendült vagy erősebbre sikerült a lökdösés! És pótolhatatlan az az érzés, amikor egy kis kéz keresi a kezdetet, vagy egy dicséretre váró tekintet boldogan mutatja a kedves könyvét vagy a kiránduláson elmaradhatatlan plüssállatát, vagy a hirtelen elhangzott bántó megjegyzés után a kamasz belátja szavai lelki rombolását. (Azt nem tudom, hogy követte-e bocsánatkérés?)

Köszönöm Nektek: *Amo, Sári, Lili, Aisa, Lilla, Klaudia, Őzike, Olga, Alexa* (és nem Alicia), *Robi, Krísi, Peti, Simon* és *Ambrus* – az utolsó napon *Nándi – Bíbor* és *Alíz*.

Így alakult „*Bandi bácsi olvasótábora*”! Ha 2014. október 8-án *Dr. Jékely Endre* születésének 100. évfordulóján emlékezünk majd rá, az a néhány gyerek, aki öt napig többet hallott róla, már ismerősként villan emlékezetébe a teknős, a sas, a vízisikló és a többi állat kalandja, a mesék, történetek tanulsága, Bandi bácsi „*üzenete*”. És ezért már nekem is megérte!

Mezei Anna
nyugalmozott pedagógus

Gyerekkuckó

Bandi bácsi állattörténete VIII.

Az egér és a tavaszi szél

(Ausztráliai bennszülött népmese)

A kicsi, egészen kicsi, sárga színű egér egy homokbucán élt. Egyedül élt. Csak a homok volt körülötte, és néhány fa állt a közelben. És volt még valami... A tavaszi szél. Jó barátok voltak, sokat beszélgettek egymással. De ez a barát láthatatlan volt. Hozzáérni sem lehetett...

– Milyen barát az, aki nem látható? – töprengett az egér, mert egyetlen vágya volt, hogy megláthassa a szelet. Egy napon meg is kérdezte tőle:

– Miért vagy te láthatatlan? Miért nem vagy olyan, mint én?

– Elég, ha én látlak téged – válaszolt a szél.

– Neked elég, de én csak azt látom, hogy kergeted a leveleket, a madarakat. Legalább egyszer mutasd meg magad, és én még jobb barátod leszek!

– Na várj csak. Most mennem kell. Magammal viszlek – susogta a szél.

– Nem! Ma ne! – tiltakozott cincogva az egér.

A tavaszi szél elszállt. Mikor Balu, a hold az égre emel-

kedett, a szél még mindig nem tért vissza. Az egér várta, várta, míg egyszerre egyre erősödő zúgást, süvöltést hallott. Azután megjelent a szél, leveleket, homokot kapva fel magasra, tomboló forgószél képében.

– Micsoda vihar! Ilyet még nem is láttam – hüledezett az egér. Gyorsan lukat kapart magának a homokba és elbújt.

A széltőlcsér egyhelyben kavargott a homokbucka felett.

– Még most sem látsz? – süvített le a lukban kuporgó egérhez.

Az egér nem mert előbújni. Ijedtében még mélyebbre ásta magát.

Azután a szél távolodni kezdett. Egyre halkult a hangja, végül teljes csend lett.

Ekkor az egér végre kimerészkedett. Nagyon jó érzés töltötte el, hogy ilyen biztonságos kotorkékban él. Még ilyen hatalmas erő sem pusztítja el, mint a forgószél.

Azután ahogy telt-múlt az idő, párt is talált magának az egér. Boldogan éltek a homokbucán.

Utódaik is kis lukakat kotortak maguknak a homokban. Ők is hallják a fönn száguldó tavaszi szél süvöltését, zúgását, de a szelet ők sem látják meg soha. Ez a titok előttük is titok marad.

Vasdiploma-átadás

Nem lehetett volna méltóbb helyszínt találni június 28-án arra a bensőséges kis ünnepségre, melyet a Mária-kápolnában rendeztek: *G. Nagy Nóra* – sokunk Nóra nénije – ezen a verőfényes délelőttön vehette át tanári pályája méltó elismerését, a vasdiplomát.

Gróf Boglárka verssel köszönti Nóra néni

Megilletődve, az általa festett oltárkép előtt ülve hallhatott Mária-énekekből válogatást, fogadhatta valamikori gyermekmodelljeinek köszöntését, vehette át a batikolt szalaggal összefogott virágcsokrot, figyelhette *Kosztolányi Dezső* okos szavait, az életművet és az embert méltató *Mezei Anna* szép gondolatait, hogy végül *Félegyházi András* polgármestertől átvegye a nemes okmányt.

Bizony, jó volt újra látni a törekeny alkotóművészt, hogy együtt örülhettünk vele és családjával, barátok és tisztelők körében ebből a rendkívül ritka alkalomból.

A szeretet és tisztelet szavaival köszöntötte mindenki, majd egy pohárka borral koccintottunk városunk Pro Urbe Díjas művésze egészségére.

Borsody István

Emlékezés és köszönet

Hosszú és elég súlyos betegség után jöttem haza a kórházból, lábadozva, kicsit lefogyva, de majdnem gyógyultan. Hazajöttem, mert közel 33 éve, mióta nyugdíjas lettem, Visegrád az otthonom. Tartalmas élet, sok szeretet, szép élmény fűződik ezekhez az évekhez. Köszönöm ezt itt élő barátaimnak, az ország egyik legszebb tájának, a városka vezetőinek és a szorgalmas itt lakóknak.

Az ünnepelt – megilletődve

Nyugdíjas éveimet megelőzően, szintén 33 éven át rajztanár voltam, és ezeknek az éveknek a megünneplésével fogadott Visegrád. Vasdiplomát kaptam a Képzőművészeti Egyetemről és ezt meghitt ünnepelés keretében vehettem át a Duna-parti Mária-kápolnában. Elárasztottak virággal, dalolással, egy szép Kosztolányi-verssel és sok-sok puszival, öleléssel, szeretettel.

Köszönöm, Visegrád!

*Nóra néni
(Gróh Jánosné)*

NEMZETISÉGI OLDAL – Szerkeszti a Német Nemzetiségi Önkormányzat

A budai Svábhegy története

A magyarországi német betelepítések közismertek. Történelmünk legrégebbi idejétől kezdve tanúi lehetünk ennek, egyes korszakokban a folyamat felgyorsult a telepések számát tekintve is. Ilyen volt a török utáni idő: a sokszor többnapos járóföldre elnéptelenedett, földművelési szempontból értékes vidékeket a birodalomból részben állami, részben magántelepítéssel, a kezdeti időkben ingyenes földjuttatással, adókedvezményekkel kitüntetett Bauerek (parasztok) népesítették be.

A svábok betelepülésére mindjárt Buda visszafoglalása (1686) után került sor. A Duna mentét egészen a Csepel-szigetig érték az első hullámok, ugyanis hajón (Schachtel) érkeztek a legtöbben. Az első betelepültek egy része az 1689-es pestisjárvány kitörésekor pánikszzerűen menekült haza. Pár évvel később az örökös tartományok, a Rajna-vidék és Svábföld küldött újakat. De közel negyven év után (1739) újra pestisjárvány söpört végig – de ezúttal – egész Európán, megharmadolva a lakosságot, így *Mária Terézia* császárnő újabb telepéseket küldött az országba.

A krónikaíró bécsi statisztikus *Rohrer* jegyezte fel az akkori kivándorlók szállóigévé lett mondását: „*Ey über all, wo Göttle huset do kann no allwill a Schwäble sein Plätzle han*”, azaz „mindenütt akad még egy hely egy sváb számára, ahol Isten lakozik.”

De térjünk vissza Budavár ostromára, hisz írásom a Svábhegy történetéről szól. Budavárának 1686-ban az egyesült keresztény csapatok által történt visszafoglalása korszakalkotó esemény volt a Svábhegy történetében is. A történeti források a Buda – németül Ofen – mögött emelkedő hegyvidékhez első alkalommal a 17. század végén kötik a németeket. 150 év után indultak el a keresztény felszabadítók a török hadak ellen. A felszabadítókat *Lotharingiai Károly*, *Savoyai Jenő* és *Sobiesky János* vezette és a Rajna-vidék, Baden és Bajorföld katonáit hozta a török ellen. A kisebb német fejedelemségek 10 000, a frankok 3000, a svábok 4000, a Felső-Rajna-vidék 3000 és *Lotharingiai* serege 40 100 főt állított ki. A császári gyalogságot *Rüdiger Starhemberg* vezette, aki jó szolgálataiért *Visegrádot* kapta birtokadományként. Miután a svábok a megígért létszámban megérkeztek, *Lotharingiai Károly* számukra táborhelyül azt az erdős területet jelölte ki, melyet 1700-ban már a telekkönyvben *Schwabenberg*nek írnak, majd az 1760 körüli térképen is ezen a néven jelölik.

Eugen Bonomi, *Károlyi Árpád*, *Döbrentey Gábor*, *Némethy József* és *Varga J. János* kutatók és történetírók egybehangzó véleménye igazolni látszik, hogy a Svábhegy elnevezés nem a környéken letelepedett sváboktól, hanem a Budavárát erősen ostromló sváb haderőktől kapta a nevét. Különösen, ha megtekintjük *Fontana János* mérnök Buda ostromáról készített nagy képét, amelyet *Nessenthaler* 1687-ben Bécsben rézbe karcolt, az úgynevezett Kis-Svábhegyen találunk egy hatalmas üteget, ezzel a felírással: *La batterie dressée sur la Montaigne par les Suabes*. E mondatban együtt szerepel már a hegy és a sváb, bár Svábhegy elnevezésről még szó sincs ekkor! A *Jókai* által irányított *Vasárnapi Újság* 1855. szeptember 9-i számának vezető cikke így szól: „A budai Svábhegy” című cikk mindjárt a bevezetőben megvallja, hogy a név körül tulajdonképpen vita dúl: „*Szerintünk úgymond, Svábhegy az igazi historiai neve, melyet nem attól a néhány svábtól nyert, akik körtét-almát árulni keresztüljárnak rajta, hanem azon segédhadtól, mely a XVII. században Buda visszavételekor itt tanyázott.*”

A budai hegyvidék birtokbavétele az ostrom után nem sokkal megkezdődött. A hegy szőlőművelése, vörösbora már a római idők óta híres volt. Az 1688. június 20-i kamarai rendelet a budai környékre is kimondta a földosztást, de itt is, mint az egész országban, először is a nagyok és hatalmasok, a bécsi urak és generálisok, valamint ezek protekciósai kapták a zsíros adományokat. A közpolgárok csak pénzért kaptak földet; akinek nem volt pénze, az önkényesen foglalt, és csak a termésnél jelentették a magisztrátusnak, amely három év ellenőrzött megművelés esetén a fogláló tulajdonául írta be a telekkönyvbe. A budai hegyek, így a Svábhegy is gyorsan került művelés alá, kiváló szőlőtermő vidék volt és lett, és ez a német jövevény polgárok gazdasági fellendüléséhez nem csekély módon járul hozzá. Már 1713-ban a budai telekkönyvi hivatal 2552 egész szőlőbirtokot és 4561 negyedbirtokot tart nyilván! A szőlőgazdálkodás maga után hozta a hozzá kapcsolódó mesterségeket is: kádárok, hegyesterek munkálkodtak és üzletecskék, kocsmák, étkezdék nyíltak egyre másra. Lassan kis faluszerű településsé fejlődött a Svábhegy, hamarosan Buda és Pest polgárai felfedezik maguknak, pihenő- és kirándulóhelynek használják, szüret idején az egész főváros megmozdul, segít a szüretben és esténként mulatoznak a jól végzett munka örömeire.

A 19. század elejére felfedezik a város írói, színészei, gazdag emberei a budai hegyeket és ezzel együtt a svábok lakta Svábhegyet is. Sokan nagy területeket vásárolnak, és megindul a villák és nagy nyaralók építése. Az 1831-es kolerajárvány is felzúrt az embereket a hegyekbe, itt a járvány nem pusztított. A fent említett *Vasárnapi Újság* egyik cikke így ír a városról: „*ha látnák a pestiek reggelenként..., hogy micsoda sűrű, barna, füsttel és gőzzel kevert levegő-izsazpban furdik az egész város, nem mernének lélegzetet venni az utcán!*”

A Svábhegy benépesülését a hegyen fakadó három forrás is segítette: a Doktor- és Svábhegyi-forrás és a Királykút –, ez utóbbit már Mátyás király korában is használták. A budai várat is ez a három forrás látta el vízzel. Azt, hogy milyen egészséges klímája volt a Svábhegynek, bizonyítja egy következő újságcikk: „*Tavaly egy derék emberbarát a nyári lakosság kedvéért gyógyszerért hozott a Svábhegyre, az idén visszavitte; miből éljen meg itt a patika?*”

A Svábhegy kedveltségét bizonyítja, hogy – a teljesség igénye nélkül – a kor hírességei közül megemlíthetünk néhányat, akik itt villát építettek: *Jókai Mór*, báró *Eötvös*, *Steindl* aranyműves, *Szigligeti Ede*, *Emich Gusztáv* könyvkiadó, *Ürményi József* kamarás, *Patatics* doktor. *Heidrich* híres szőlősgazda és borász, kinek villájában áll a híres óra, melynek messze hangzó verése az egész vidéket tudósította az idő múlásáról. Innen intézte 1849-ben *Görgey* és vezérkara Budavár ostromát. Az Óra-villától nem messze az erdőszéli tisztáson áll egy viharverte gyönyörű formájú fa, *Vörösmarty*, *Benza* és *Szigeti József* Normafája. Kicsit távolabb, egy pici tó partján, az „Isten szeme” nyaralóban fogta el *Kossuthot* 1837-ben a bécsi kormány parancsára *Eötvös József* királyi fiskus vezetésével egy kapitány, egy strázsamester és negyvennyolc gránátos.

Összeállította *Elmer István*: *Die Schwaben fassten Fuss* c. könyvéből:

Herendi Ida

Zenés Nyári Esték Visegrádon 2014.

(Folytatás az 1. oldalról)

2014. augusztus 16. szombat, 19 óra
református templom

A SOMOGYI VONÓSNÉGYES HANGVERSENYE

2014. augusztus 23. szombat, 19 óra
római katolikus plébániatemplom

KOVÁTS PÉTER orgonaművész, az Esztergomi Főszékesegyház orgonistájának KONCERTJE

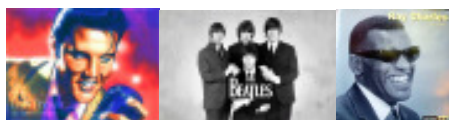
2014. augusztus 30. szombat, 19 óra
római katolikus plébániatemplom

A BUDAPESTI KODÁLY ZOLTÁN FÉRFIKAR HANGVERSENYE

Az augusztus 9-i és az azt követő koncertek részletes programja a www.visegrad.hu weboldalon, a szórólapokon és plakátokon, valamint a koncertek előtt kiadásra kerülő műsorfüzetben lesznek megtalálhatóak.

A koncerteken nincs belépti díj!

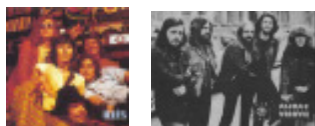
Mindenkit szeretettel várunk!

Visegrád, szabad egy táncra?

Szeretettel hívunk mindenkit

2014. augusztus 30-án, szombaton 21 órára
a sportpályára,
az '50-es, '60-as évek buliba!

Elköszönő

Egy hölgyet a korára emlékeztetni udvariatlanság. Most mégis ezt teszem, mert kivételes az alkalom. Dobó Istvánné Judit megkezdte nyugdíjas éveit 41, gyermekek között eltöltött év után. Óvodánkban több mint 35 éve várja az apróságokat, hogy szárnyai alá vegye őket, mint egy gondoskodó tyúkanyó. Az édesanyák és az apukák tudták, hogy biztonságban, gondos kezek között hagyják szemük fényét. A kicsik pedig hangosan üdvözölték óvó nénijüket, hiszen alig várták, hogy kezdődjön a játék, a mese, a bábozás vagy énekeljenek, tornázzanak együtt.

Az óvodába a szülő bizalommal viszi legféltebb kincsét, a gyermekét, mert ott biztonságot, simogatást, szeretetet, nevelést és fejlesztést kap. Olyan óvó nénikre van szükség, akik a gyermekeknek szabad és boldog gyermekkort biztosítanak, hogy felnőve ők is önálló egyéniségekké válhassanak. Judit a gyermekek személyiségét játékkal, humorral, képzeletet formáló tevékenységekkel töltötte meg. Ehhez a munkához megteremtette a nyugodt, biztonságot adó szeretetteljes, kiegyensúlyozott légkört. A gyermekek érdekeit szem előtt tartó személyes példa sok óvónő számára. Megtanította az óvodásokat tájékozódni a világban, kivédeni a hibákat, megbecsülni és elfogadni másokat és saját magukat, de elsősorban játszani tanította őket. Nem feledkezett meg soha arról, hogy a legfontosabb személy a GYERMEK. Ő a központ, és minden ő érte történik. Mindezek határozták meg nap mint nap a munkáját.

A búcsú mindig kettős érzélem, elválás a régitől, és indulás egy új felé. Hiszem, hogy újabb kapuk nyílnak számára, miközben e mostani is csak jelképesen csukódik be mögötte, hiszen egy óvó néni mindig óvó néni marad, még az unokák körében is.

Köszönjük, hogy sok mindent megtanulhattunk Tőle, legelőször is azt, hogy ritkán láttuk kedvetlennek. Megmutatta, hogy az élet rendje nem sorscsapás, hanem megélhető lehetőség arra, hogy épüljön a lélek, erősödjének a családi, munkatársi és baráti szálak, vagy szakadjanak el, ha eljön az ideje.

Gyurián Mária

A gyermekek nevében álljon itt néhány búcsúzó sor *Tóth Juli* verséből:

A kezünkben virágcsokor, / kis szívünkben szeretet. / Megköszönjük, azt a sok jót, / amit kaptunk tőled.

Judit néni, jaj de sokszor / Az öledbe vettél, / Vigasztaltál, mikor sírtam, / vagy velem neveltél.

Meseország száz csodáját / megmutattad szívesen, / Nevelgétél, tanítgattál, / türelemmel, kedvesen.

Egy emlék Visegrád millenniumáról

A 2009-es esztendő Visegrád életében, történelmében csodálatos élményt jelentett. A város ezeréves fennállását ünnepeztük, melynek eseményeit *Dobri Imre* alpolgármester úr a Visegrádi Hírek 2010. év márciusi számában egy csokorba szedve szépen közre is adta.

A millenniumi év csúcspontja az augusztus hónap volt. A tudományos előadások, műsorok mellett 29-én szemet-lelket gyönyörködtető, hálaadó istentiszteletre is sor került, melyet *Erdő Péter* bíboros, prímás – a rendezvénysorozat fővédnöke – mutatott be. Prédikációjában kihangsúlyozta hazánk első királyának, Szent Istvánnak meghatározó szerepét egész hazánk és ezen belül VISEGRÁD történelmében is.

A magam részéről e pár felvétellel szeretnék megemlékezni s egyben köszönetet mondani a felejthetetlen esemény 5. év-

fordulóján. Igen, emlékezni és emlékeztetni elsősorban azokra az illusztris ünneplőkre, akik sajnos ma már nincsenek köztünk, mint például *Mádl Ferenc* volt köztársasági elnökre, *Cseke Lászlóra*, aki több írásos művével Visegrád város részletes, mindenre kiterjedő történelmét közkincsé tette, s aki a Szent György Lovagrend egyik felelős tisztségviselője is volt, vagy a város egy másik díszpolgárára, *Madas Lászlóra*, akinek a millenniumi év élete utolsó éve volt.

Természetesen, hála Istennek, ma is élő – némelyek a képeken is szerepelnek – kedves és tisztelt személyekről is szeretnék megemlékezni: *Kalász István* esperes úrról; a német kisebbségi – *Németh Tamás* karnagy által dirigált – kórus tagjairól; a palotajátékok összeállítóiról, szereplőiről és azokról is, akik az ünnepi év eseményeit megtervezték, sikeresen lebonyolították.

Tisztelettel:

Scheili Béla (Budapest)

Akinek a lánya Liszt Ferenc tanítványa volt

A pesti Kerepesi úti temető 31/2 (1848–49-es) parcella 11. sírján lévő felirat szerint itt nyugszik *Lichtenstein Ferenc Lajos* (1828–1903) honvédfőhadnagy. Ennek az egykori 1848-as honvédtisztnak városunkhoz fűződő kapcsolatára a 19. századdal foglalkozó helytörténeti kutatásunk az elmúlt évtizedekben nem figyelt fel. A *Visegrádi Hírek* 2014. évi májusi számában, a *Visegrádi szanatóriumok I. c.* közleményemben én említettem először, hogy az 1868–70 között a Salamon-torony utca 3. sz. alatti villa építtetője *Lichtenstein F. Lajos* volt. Ez a neogótikus stílusú épület lassan már másfél század óta Visegrád egyik legrangosabb és legismertebb villaépülete.

Figyelemreméltó személyiségű építtetőjét próbálom meg a következőkben bemutatni: *Lichtenstein Ferenc Lajos* hírlapíró és szerkesztő 1828-ban Szigetváron (Somogy megye) született. Az első gimnáziumi osztályokat magánúton, a többi Keszthelyen, Nagykanizsán, Kaposvárott és Pesten végezte, ahol az evangélikus gimnázium tanulója volt. 1847-ben a pesti Újépületben lévő Makk tüzérezred (5. tüzérezred) tanfolyamán volt kadet, azaz hadapródhallgató. Önkéntesként 1848 ősztől részt vett a szabadságharcban, közben november 30-án Pesten a Hadi Főtanodába (honvéd tiszti iskola) felvételért folyamodott. Tehetsége és valószínűleg nyelvtudása miatt a hadügyminisztérium, illetve a kormány futárjaként teljesít szolgálatot.

Egyik legemlékezetesebb küldetése az volt, amikor Kossuth megbízásából 1849 tavaszán az ellenséges táborokon szerencsésen keresztül jutott Görgeyhez Gödöllőre. A nála lévő írásbeli parancs Görgeyt arra szólította fel, hogy az általa vezetett hadtest azonnal egyesüljön Dembinszky altábornagy seregével, és kezdjenek közös hadműveletet. Állítólag Görgey vonakodott a parancsot végrehajtani, ezért a kor-

mányfutár szóban is figyelmeztette az engedelmességre. A tábornok előbb annyira felbőszült alárendeltje viselkedésén, hogy agyonlövetésére adott parancsot. A futár életét végül az mentette meg, hogy Görgey adjutánsa, *Bayer József* ezredes (Bajor Gizi nagyapja) közbelépett érdekében.

Az 1849. április 14-én Debrecenben kimondott függetlenségi nyilatkozat több példányának külföldi kormányokhoz való eljuttatásában is tevékenyen részt vett. Ezek a diplomáciai küldetések meglehetősen veszélyes utak voltak, de az akadályokat mindig sikeresen leküzdötte. Hazájának tett szolgálataiért főhadnagyi rangot kapott. A világosi fegyverletétel után rövid ideig ő is Aradon raboskodott, majd Bécsen keresztül Berlinbe ment. Poroszországban mezőgazdaságból próbált megélni, de mellette a politika is foglalkoztatta.

Külföldi lapokba írt cikkeket az 1848–49-es szabadságharc eseményeiről. Ez az osztrákokat annyira felbőszítette, hogy kiadatását kérték a porosz kormánytól. Letartóztatása és kiadatása elől a königsbergi (ma Kalinyingrád) orosz konzul segítségével György bátyjával együtt Angliába menekült.

Itt ismerkedett meg és kötött házasságot 1854-ben *Gey Klárával*, akinek édesanyja magyar származású volt. *Lichtenstein F. Lajos* még 1848-ban izraelita vallását elhagyva az evangélikus felekezetbe lépett be, így lehetővé vált, hogy feleségével a London melletti Kew-ban lévő híres királyi kápolnában keljen össze. Az itthoni politikai viszonyok enyhülésével ő is visszatért.

Egyik első hazai ténykedése az volt, hogy aktívan kivette a részét az első magyar földhitelintézet megalapításában (1863). Egy ideig az intézet tevékeny hivatalnokja is volt. Később nemzetközi pénzügyi kapcsolatai révén sikerült megszilárdítani az intézet helyzetét.

(Folytatás a 12. oldalon)

(Folytatás a 11. oldalról)

Az 1859-ben kiadott uralkodói pátens, amely szabályozta az állam és a protestáns egyházak viszonyát, az egész országban széles körű tiltakozást váltott ki. 1859. október 31-én Sárospatakon összegyűltek a négy református egyházkerület vezetői, akik elhatározták, hogy a protestáns pátens rendelkezéseinek nem tesznek eleget. A Sárospatakon történekről *Lichtenstein F. Lajos* különböző külföldi lapok, de főleg a *Times* olvasóit tájékoztatta.

1864. elejétől szerkesztője lett a *Pester Correspondenz* c. politikai német nyelvű nyomatos lapnak, amely magyarul is megjelent. (Az ilyen módon előállított lapokról szólt az a korabeli mondás, hogy „*az eseményeket nyomon követik, és kövön nyomják.*”) Kezdetben az általa szerkesztett lap arra is törekedett, hogy a Schmerling-uralom ellensúlyozására a hazafias oldal képviselői is publicitást kapjanak. Később lapja olyan népszerű lett, hogy naponta kétszer, sőt többször is kinyomtatták. A külföldi lapok az ebben az újságban megjelent híresszefoglalókat vették át. Szerkesztői munkája mellett vidéken számos takarékpénztár és egyéb vállalkozás létesítésében is részt vett. Tevékenysége révén valószínűleg jelentős vagyona is szert tett. Anyagi helyzete tette lehetővé, hogy 1868–70 között Visegrádon az életrajza szerint „*gyönyörű palotája*” épült.

1871-ben a helyi plébános, *Viktorin József*, az iskola felújítására és a fellegrádba vezető szerpentin gyalogút megépítésére gyűjt. A plébános által közreadott mindkét gyűjtőívén a vele szomszédos villatulajdonosok, *Görgey István*, *Bakody*

Tivadar társaságában szerepel *Lichtenstein F. Lajos* neve is. Az iskolai gyűjtőívén őket, mint „*Grundbesitzer*”-t (birtokos) említik. *Lichtenstein F. Lajos* mindkét íven 50-50 koroná adományt tett, amely az egyik legmagasabb összegű hozzájárulás volt.

Az 1860–70-es években a szabadkőművesség elterjedése Magyarországon is virágkorát élte. Megalapításában *Lichtenstein F. Lajos* is részt vett. Villaszomszédja, *Bakody Tivadar* is jelentős alakja volt a magyar szabadkőműves társaságnak. Az osztrák kormány 1861-ben ugyan feloszlatta a magyar nyelven (!) működő Szent István páholyt, de azt a kiegyezés után újra alapították. Ennek az új páholyt lett elnöke *Bakody Tivadar*. Itt említenék meg valamit, ami az egymással szomszédos Salamon-torony utcai villatulajdonosokban, *Görgey Istvánban*, *Bakody Tivadarban* és *Lichtenstein F. Lajosban* közös volt: mindhárman az evangélikus felekezethez tartoztak.

Lichtenstein F. Lajosnak nemcsak az újságíráshoz, a lap-szerkesztéshez és a pénzügyekhez volt kiváló érzéke, hanem tehetséges zenész is volt. Állítólag fiatalabb korában nagszerűen hegedült, sőt a zeneszerzéssel is megpróbálkozott. A hegedű iránti vonzalma később is megmaradt, mert gyűjteményében tíz (állítólag) cremonai hegedű volt. Ezt a világon egyedülálló gyűjteményt 1873-ban a bécsi világkiállításon mutatták be.

A zene vagy más művészetek iránti vonzalmat és tehetséget gyermekei is örökölték. Meglehetősen népes családja volt, hat lánya és egy fia született. Lányaik közül öten hangszeres zenével vagy énekléssel foglalkoztak; egyik lánya, *Georgette* festő lett. *Klára* lánya, aki zongoraművész és tanár lett, *Liszt Ferenc* és *Erkel Sándor* (*Erkel Ferenc* fia) tanítványa volt. *Fia*, *Lajos*, aki helyettes szerkesztőként és munkatársként vitte tovább a lapot, szintén szerette a zenét. Atyjához hasonlóan ő is hegedűjátékáról volt ismert.

Bátyja, *György* 1820 körül született Keszthelyen. *Lichtenstein György* volt az első magyar mnemotechnikus, az emlékezés hatékonyságát növelő eljárásokkal, azaz mnemotechnikai módszerekkel foglalkozott. Az 1850-es évek elején öccsével, *Lajossal* Angliában tartózkodva, ő tanította *Kosuth Lajos* gyermekeit zongorázni. Később Skóciában telepedett le; Edinburgh-ben nevelőintézetet alapított, amelynek haláláig, 1893-ig igazgatója is volt. *Szőke Mátyás*

EGY VISEGRÁDI POLGÁR NYÖSZÖREI (2.)

Nagyon szeretem a palotajátékokat. Életem első palotajátékán 1990-ben voltam a férjemmel és akkor még csak három gyerekünkkel; azon a tavaszon költöztünk Visegrádra. A romok tetején ültünk, hihetetlenül hangulatos és lelkes volt az egész. No meg őszinte. Akkoriban palota is alig volt, mivel csak később ásták ki a föld alól és állították helyre jelenlegi formájában.

Nagyon szerettem, hogy ez egy olyan civil kezdeményezés, ami értéket teremt, kicsit okítja a népet saját múltjáról, illetve saját – akkor még – falujának történelmi értékeiről. Minden elismerésem az övék, nagy dolog volt ez akkoriban. Pláne úgy, hogy akkor vágták ebbe a fejszéküket, mikor még nem nagyon szerette a fennálló hatalom, ha a pór nép emlékezik egy hajdanvolt dicsőségre vagy a szabadság illatára.

A Duna tv jóvoltából az egész falu beöltöztetve flangált az utcákon. A szervezők ezzel teljessé tették azt, amit úgy hívnak, hogy közösségi élmény.

Aztán teltek múltak az évek. Egyre több árus jött, ami persze nagyon jó, hiszen egy emlék mindenkinek kijár, legyen az egy csattogó famadar a gyerekeknek, vagy egy soha ki nem mosható zsírfolt aptyukom ingén a kolbásztól.

Nekünk is cseperedtek az azóta 5-re gyarapodott gyerekeink, akik aztán boldogan részt vettek ezen a szuper eseményen. A lányok nemezelnit tanították az ide látogató gyerekeket helyi tanárok és szülők vezetésével, a fiúk pedig küzdöttek órállóként a kapuban, a melegtől eszüket vesztett látogatókkal. Mái emlegetik, hogy mennyire szerették, hogy mennyire boldogan mesélik még mindig a barátainak (köszí érte, komolyan).

A programok zseniálisak voltak. Lovagi torna, igazi vágókkal, győztesrel, a csallóközikekkel, akik veszett kutyákként ordítva vágtattak be a küzdőtérre, fergetes mősört lenyomva. Udvari bolond, a madarász Laci, az Eőry a lovaival, boci, ha kihagytam valakit, de most csak azokat soroltam, akik miatt minden évben beültem a programra. Most tágra nyílt szemmel néztem, hogy bizony, a csallóközikek már rég nincsenek annyian, a programjuk teljesen más, hogy a történelmi esemény kezd elveszni a sok hagyományörző, nyilazó, szórén lovaikat megülő résztvevők között. Nincs semmi bajom az ősi magyar szokásokat őrzőkkel, tudom, hogy kemény dolog szórén megülni a lovat, magam is gyakoroltam a Bakonyban vagy nyolc évig, csak ugye a fősodor, ami-

re ez a történet felfűződik, már abban a korban játszódik, mikor kardokkal, páncélban, nyeregben cseplültek egymást az emberek, ha rossz napjuk volt. Pedig ez a híres találkozó egy nagyon izgalmas történet, illetve korszak volt a magyar történelemben. Akit érdekel, van erről egy nagyon színvonalasan megírt és kiadott könyv, *Visegrád 1335* címmel. Ebben *Rác György* részletesen leírja ennek a királyi találkozásnak a történetét.

Most hadd tegyek egy javaslatot. Ha már történelmi szempontból ennyire rugalmasak lettünk, akkor hívjanak meg a szervezők ebből a korból más kultúrák hagyományörzőit. Mert bizony Japánban ennek hatalmas kultúrája van, aztán ott vannak a skandináv országok, hogy a Brit-szigetéről ne is beszéljünk. A berberok, a dél-amerikai maya, azték kultúra képviselői. Mert a világ többi részén is zajlott az élet, amihez az ottani katonák, kosok, páncélok, balták nagy segítséget nyújtottak a vitás kérdések megoldásában, amiknek bemutatása igazán kitágítaná a történelmi perspektívánkat. Mindezt úgy mondom, hogy tudom, a háborúhoz három dolog kell: pénz, pénz, pénz...

Ami az árusokat illeti. Dicséretes, hogy megszűrik őket, hogy nem lehet borzalmas beton kerti sütödét venni, meg hasonló bővlikat. Nekem hiányzik a vattacukor, de ez is privát nyöször. Viszont nagyon sajnálom, hogy azokat az értékeket, amik képviselik a magyar népművészetet, következetesen hátra rakták a Fő utca végébe. Azok az emberek nagyon messziről jöttek ide, csuda dolgokat áruval. Már ők is megfogyatkoztak sajnos. Viszont lehet Mojítót kapni, rettenet színű bódéból, aminek fogyasztását biztos élvezte anno a középkori lakosság is.

A borudvar egy zseniális dolog, de a sajt meg a bor szinte kéz a kézben jár, de a sajtosok mégis a többi árus között kapnak helyet. Mivel nekem pl. még soha nem jutott eszembe bevágni 1 kg gorgonzolát egy pohár borhoz, így nem gondolom azt sem, hogy a sajtosok rontanak a melegkonyhás borodvariak üzletét.

Az eltelt évek alatt sok embert megismertünk, megszerettünk, köszöntünk egymásnak, kocsmáztunk. Így, mikor odamentem a program elején, mindenki tudta, hogy itt lakunk, persze bemehettünk.

Most már a fiam tiszteletjegyét sem vehetem át. Nem akarom sem eladni, sem megenni, felgyújtani, kukába dobni. Viszont, mivel enyhén elcsapta a gyomrát a vásárban evett étellel, így átadta volna a barátnőjének, hogy nézze meg először

életében az utolsó programot vasárnap. Végül megoldottuk, csak kicsit elszontyolodtam. Biztos jó oka van a szervezőknek, hogy ennyire bizalmatlanok lettek, nagyon sajnálom, hogy rákényszerültek egy ilyen döntésre. Bizony, szégyelljük magukat azok, akik miatt ezt a döntést meghozták, hogy idegenül mozogok egy ismerős környezetben.

Mert anno, mikor a gyerekeink csak az ún. „porbafígó” korban voltak, akkor bevihettem őket hátra, hogy megnézzék a lovakat, az 50 °C-ban árnyékban hűsülő szereplőket, a kardokat. Még egyszer elmondom, hogy ez egy életre szóló élmény volt, nemcsak nekik, hanem nekünk is. Ahogy kedvesek voltak velük, még fáradtan-másnaposan is mosolyogtak a szereplők a gyerekeinkre.

Biztos oka van annak is, hogy az utcai kutakból nem lehet inni, hanem palackozott vizet kell venni, ami nem újratölthető az utcai kutakból, hanem el kell dobni. Így arra is rátennék, hogy szerintem kevés a kuka. Mert ebben az esetben az esztétikum és praktikum összefoghatna, és a város csináltathatna ízléses kukákat, amiket aztán elraktározna a következő palotajátékok alkalmával a városban megjelenő látogató tömegeknek. Akik pisilnek és egyebek itt, ott amott... No meg a várban keresik a palotát, nem tudják, mikor megy a komp, a busz. Sokan azt sem tudják, hogy miért érdemes visszajönni olyankor, mikor csendesebbek a hétvégék. Hogy milyen csodás környezetben van ez a város, hogy mennyire szép az erdő, ahol a gyerek rohagálhat és a patakba lógathatja a lábát. Én biztos elkérném azoknak az e-mail címét, akik az információnál megfordulnak, hogy hírlevelet küldjek a többi eseményről, ami Visegrádon zajlik. Mert ide érdemes jönni, évente többször is.

Erre lehet persze azt mondani, hogy Kedves Nyöszörgő, lehet ruhát varratni, menni a menetben, lehet színesíteni ezt a történetet a részvétellel. Igen, ez így van. Viszont azt szeretném, ha ez nem „csak” meghirdetve lenne, hanem már legalább egy fél évvel korábban fel lenne kérve a város lakossága, hogy segítsen. Mindenki abban, amiben tud. Ha valaki a menetet akarja színesíteni, akkor abban. Ha valaki lekörmöli a menetrendeket, majd sokszorosítja, akkor abban, ha valaki szemetet akar szedni, akkor abban. Hogy ne csak vendégek legyünk mi, lakók, hanem résztvevők is, akik újra azzal a lelkesedéssel és összefogással vesznek részt ezen az eseményen, mint annak idején azok, akik megalapították.

Köszönöm.

Tomjanovich Kati

Táborozással kezdtük a szünidőt...

(Folytatás az 5. oldalról)

maguknak kemencében, egy kosárfonó beavatott bennünket a kosárfonás rejtelmeibe, majd kísértünk a kis erdőbe nyársat vágni, este szalonnasütéssel zártuk a napot.

Csütörtökön reggel frissen fejt tejből készítettek nekünk kakaót, amihez mézet, Olgi néni remek birsalma lekvárját és házi tejfölös túrót ettünk az eperfa alatt a kertben. Délelőtt mézeskalács- és csutkababa-készítés volt a program, bográcsos paprikás krumpli volt az ebéd, majd sajnos csomagolnunk kellett, mert indulni kellett haza. Ez nagyon nehezebbé esett a gyerekeknek, nem nagyon volt kedve senkinek eljönni ebből a mesebirodalomból.

Hazafelé, a vonaton a szokásos lekváros kenyér uzsonna elég izgalmasan zajlott, mert nem tudtunk Kecskeméten egy kupéba szállni, így Zsókával 4 kg kenyérral és 3 üveg lekvárral a hónunk alatt jártunk fülkéről fülkére és alig győztük a kenetet. Az utasok nagyon jól szórakoztak rajtunk. Este 7-kor élményekkel tele és holtfáradtan érkeztünk haza.

Érkezés a Szőnyi István Emlékház elé

Pénteken reggel pedig ismét útra keltünk, bringa túrára mentünk Zebegénybe. Ott megnéztük a felújított Szőnyi Ist-

(Folytatás a 17. oldalon)

„Virágos Visegrádért” díj – 2014. július

Köszönjük a sok javaslatot. Bizony, ott tartunk, hogy átnapoljuk a javaslatokat, mert sok van. Ez azt is jelenti, hogy szép virágos kert is sok van Visegrádon, és ennek mindenki csak örülhet. Így aztán az egyesületünk is több díjat ítélt oda egy-egy hónapban.

Minden javaslatot sem tudunk aktuális időben figyelembe venni, és ezért elnézést kérünk. Ugyanakkor vannak, akik a korábbi években már kaptak ilyen díjat, de a kertjük-udvaruk azóta is kiemelkedően szép, tehát ismételten is meg kell, hogy kapja az elismerést.

Július hónapban az alábbiak részesültek a „Virágos Visegrádért” díjban:

Bogya Istvánné Ági Rákóczi u. 2 B/7. alatti balkonja

Egy társasházban, így a CS-házak esetében sem egyszerű szép környezetet kialakítani. Áginak – bár az emeleten lakik – sikerült mégis egy virágos balkon- és folyosórészt kialakítani, létrehozni. Már hosszú ideje foglalkozik ezzel. A tavalyi és idei évben igazán szépre sikerült a virágosítása. Ez az utcáról is jól

látható – és mondjuk ki, ezen az utcán igen sokan járnak visegrádiak és ide látogató turisták egyaránt. Ági virágos balkonja a társasházban is fontos, mert a szépítés mellett jó példát ad, és ösztönzőleg hat az itt élő többi lakóra is.

Megjegyzendő, hogy lakások előtti közös és részben osztott kert, kertek is szépek: elsősorban a B épületnél, de még az A lakások esetében is. Látszik, hogy több itt lakónak is fontos a gondozott, szép virágos és zöld környezet.

Csuport Péterné Marica Széchenyi u. 9. alatti udvarkertje és utcafrontja

Ha a ház mellett elmegyünk, rögtön feltűnik, hogy gondoskodó kezek virágot varázsoltak a közvetlenül az utcára néző ablakokba, a ház elé, a kapu elé. Az erre járó kisgyerekek, felnőttek is megcsodálják az ötletet – egy régi bicikli virággal borítását – a kerítés mellett. És erre nagyon sokan járnak

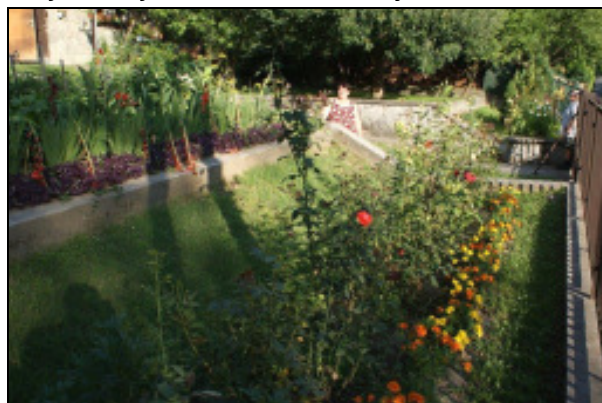
idevalósiak és ideutazott vendégek. És nem csak ezt láthatják, hanem az előkertet, az udvart tele virággal és a kút mellett kialakított virágegyüttest is. Ha valaki beljebb lép, akkor egy csodálatos verandát is láthat, tele különféle virágokkal.

Mindennek az egésznek a létrehozásában, gondos ápolásában egy „varázsló” játszik szerepet: Marica, a ház gazdaszszonya, akit ezért minden dicséret megillet.

A család, de különösen az unokák, nyilván nagyon jól érzik magukat ebben a környezetben.

Talán természetesnek vesszük, pedig ez igazán sok munkát – egy Maricát – igényel.

Schüssterl Ferencné Eda Mátyás király u. 45. alatti udvar-kertje

Lejtős – viszonylag keskeny – udvar, két oldalán teraszosan kialakított virágoskert, melyben jól megférnek a virágokkal a gyümölcsfák és néhány más kerti növény is.

De a virágok dominálnak, amelyből sokféle van. Legmutatósbabak persze a rózsák, amelyek szinte havonta megújulnak, de a kardvirágok is nagyon szépek, meg hát az apróbb tölcéses és futó virágok is. Az úgy nevezett „büdöskék” általában frissnek tünnek és igazán mutatósak. A kerítésen át ez mind látható, s mert ebben az utcában talán a legnagyobb a visegrádi gyalogos turistaforgalom – biztos, hogy sok ide látogató vendég is megcsodálja a kertet.

A kertet, amelyet Eda alakított ki hosszú éveken keresztül, és jelenleg is gondosan ápolja, szépíti a maga megelégedésére és mások csodálatára. És bizony, a két virágoskert nagy terület, s így sok munkát és kitartást kíván, de – Eda szerint is – megéri.

Dr. Bonnyai Zoltánné Saci Szentgyörgypuszta, Erdőalja u. 13. alatti kertje

Ha az ember Visegrád külső részein sétál, nem is gondolná, hogy a hatalmas fák, bokrok mögött milyen szépen gondozott kertek bújnak meg a fenyőfák takarásában. Szentgyörgypusztán az Erdőalja utca egyik fele már az erdő, míg a másik oldalon található *Bonnyai Zoltán* és neje, *Saci* második otthona.

Nem mondhatnánk, hogy klasszikus nyaralók ők, hiszen 26 éve laknak itt, Zoltán pedig mindennapos vendége a város rendezvényeinek, eseményeinek. Felesége gondozza a virágokkal övezett udvart; mint elmondta, tavasszal mindig elfogja valami elsöprő vágy, hogy újabb és újabb virágokat szerezzen be. A színek kavalkádja, a rendezett bokrosorok szemet gyönyörködtetnek. Sacinak különösen

a hortenziák a kedvencei, amelyekből sokféle van, és majd kicsattannak az egészségtől. Saci, a nyugdíjas épületgépész mérnök a nyugalom szigetének nevezi hajlékukat, ahol négy gyermeke és hat unokája mindennapos vendégek. És a virágosítással járó (sok) munkára mégis mindig jut ideje. A gyönyörű virágok mellett, a bokrok alatt itt-ott gyerekjátékok tűnnek fel, melyeket a nagymama békés nyugalommal szedeget össze.

Gratulálunk a díjazottaknak!

További szépítő munkájukhoz és személyes életükhöz erőt és jó egészséget kívánunk!

VSZ Virágos Visegrádért munkacsoport

Felhívás

Tegyen javaslatot virágos udvarokra, kertekre, balkonokra és közterületekre. **Kérjük továbbra is, hogy vegyen részt a kiválasztásban!** Ez évben – áprilistól októberig – tart a „*Virágos Visegrádért*” díj odaítélése.

Észrevételeiket, javaslataikat minden hónap 10-ig várjuk a 06 (20) 415-0020, vagy a 06 (70) 708-4836 telefonszámokra.

VSZ Virágos Visegrádért munkacsoport (Fotók: VSZ archívum)

Szent György-monda az aluljáróban

Ha valaki elmegy a Mária-kápolna melletti gyalogos (kérekpáros) aluljáróhoz, azt tapasztalja, hogy szebben néz ki, mint két-három héttel ezelőtt. Ki van festve – ez is. Azért mondhatjuk, hogy ez is, mert már 2013 őszén kifestették a – bizonyára sokkal forgalmasabb és frekventáltabb – rév melletti aluljárót. Tavaly a víz, a természet és az ember jelent meg a kifestett kompozícióban. Idén – a palota közelsége, no meg a „kis és nagy” palotajátékok miatt is – a Szent György-mondát festették meg – két képben, az aluljáró két falán.

A történet egyszerű és prózai: a VSZ tagjai a kapott festékszínekkel és az előre elkészített tervrajz alapján – melyet Lengyel Rita tanárnő készített el – különféle színű alapozó festést végeztek. Sok festék fogyott, több mint a kiszámolt mennyiség, mert a falak egyáltalán nem voltak simák, sőt, ráadásul nagyon is lukacsosak voltak. Az egyesületünk tagjai közül különösen *Balogh Istvánnak és Dubniczki Tibornak* köszönjük a kitartó munkát.

Az iskolások *Lengyel Rita* grafikus-festőművész, szaktanár vezetésével két nap alatt megalkották az aluljáró falain a képeket. A monda festésének ötlete előzetesen a tanárnő és a rajzszakkör tanulónak közös egyeztetésével született meg. Az aluljáró festése előtt még egyszer közösen a helyszínen is megbeszélték – a monda felelevenítése alapján – a két kép tartalmát, a figurákat és a megjelenítést. *Lengyel Rita* tanárnő segítségével válogattuk ki, illetve vásároltuk meg a megfelelő színű festékeket is. Nélküle nem sikerült volna a munka.

Egyesületünk nevében külön is szeretnénk köszönetet mondani *Lengyel Rita* tanárnőnek és a festésben részt vevő valamennyi tanulónak, akik vállalták, hogy az iskolai év befejezése után, a szünidejükben festik meg az aluljárót. A tanulók név szerint: *Hábel Zsófia* (5. oszt.), *Laposán Adrien* (6. oszt.), *Lendvai Flóra* (7. oszt.), *Sík Fanni* (7. oszt.), *Sintár Virág* (5. oszt.) és *Illés Dániel* (volt visegrádi iskola).

A VSZ megköszöni az iskola vezetésének, *Bozóki Mariana* igazgató asszonynak, hogy biztosította a személyi lehetőséget a munka elvégzéséhez. Itt is el kell mondani, hogy egyesületünk és az iskola között évek óta tartó kiváló kapcsolat alakult ki. Programjainkon számos esetben kiegészítették a kultúrmysorunkat zenével, verssel, tánccal, és már a második visegrádi aluljárót festjük ki közösen.

Köszönetet mondunk az *önkormányzatnak* is, akiknek tagjai 50 000 Ft-tal támogatták az aluljáró kifestését (a teljes kiadás meghaladja a 60 000 Ft-ot). E támogatás nélkül a munka elvégzésére sem került volna sor.

Az, hogy többeknek tetszik a kifestett aluljáró, már az eltelt rövid időben is kiderült. Volt, aki saját magát lefotózva háttérnek választotta a kifestett aluljáró falát, majd feltette az internetre. De említhetjük, hogy az alapozás és kifestés közben éppen itt-tartózkodó néhány üdülő turista rendszeresen megtekintette a kifestés folyamatát és örültek, hogy a kész művet ők láthatták először. Többben, visegrádiak is meglátogatták a festő csoportot munkaközben.

El kell mondjuk – mert talán kételkedtünk benne –, városunk apraja-nagyja általában is pozitívan fogadja-fogadta az aluljáró kifestését és bizonyára az idelátogató vendégek is. Bizonyíték a rév melletti aluljáró, ahol az eltelt tíz hónap alatt jelentős rongálás nem történt – és erre mindannyian büszkék lehetünk. (El kellett végezni kisebb javításokat, leginkább azért, mert a korábbi – valamikori – mész „ledobta” az új festéket. Pontosabban: magával együtt itt-ott leválta falról.)

Persze, a Mária-kápolnánál lévő aluljáró problematikusabb, mint a rév melletti. Itt festést nem lehet bármikor is zavartalanul nézni. Kis esőzésnél a víz hamar felszárad, és csak a gyalogútról „lehordott” murva rontja az általános képet. Nagyobb esőzésnél (mint a palotajátékok utolsó napján) a beömlő víz, a sár-iszap-murva nem teszi lehetővé az aluljáró megközelítését. Az idekerülő víznek nincs lefolyása. Pontosabban a Duna menti oldalon van egy vízelvezető, már rozsdacette rácsborítással, de ez magasabban van, mint az átjáró aljzata 20–30 centivel, és ezért nem tud most lefolyni a víz. Ezt a két problémát meg kell és meg is lehet oldani – nem az aluljáró kifestése miatt, hanem Visegrád imázsa miatt. A platánsor gyalogútját (nem rendkívül hosszú) a murva helyett a Fő utca járdáinak jelentős részét is borító betonlapokkal kell lerakni és a két szélét rögzíteni. (Ha mégis a murva maradna, akkor az erdei gyalogutakon alkalmazott köztes – majdnem keresztirányú – vízelvezető fabetéteket kellene beépíteni, de a szélek lezárása így is szükséges.)

Az aluljáró vízelvezetése is lehetséges: jelenleg a vízelvezető rögtön oldalt egy mély aknába torkollik. Ehhez új vízelvezetőt kell az aluljáró hosszában leépíteni és ráccsal befedni, amely a meglévő akna irányába lejtve, el tudná vezetni a csapadékvizet.

Kiss Károly, a VSZ elnöke

Éljünk jobban Visegrádon!

Nem szeretném véka alá rejteni: többek megkeresésére úgy döntöttem, hogy indulok az őszi helyhatósági választáson mint polgármesterjelölt. Azt is elmondom, hogy okulva az előző időszakból, az elképzelések megvalósításához szeretnék stabil képviselői támogatást szerezni. Ez a jelenlegi újságcikk most azt a célt szolgálja, hogy nagy vonalakban megismertessem a lakossággal, milyen Visegrádot képzelek el az elkövetkező időszakban. Szeretnék mindazokkal együtt dolgozni, akik hajlandóságot éreznek a városért és a köztér képviselői téren tenni és áldozatot vállalni, és akiknek hasonló elképzeléseik vannak Visegrád jövőjét illetően.

Milyen is legyen Visegrádon élni? Egyszerűen mondva: Jó! Helyesebben mondva: legyen jobb, mint eddig volt.

Szeretném két oldalról megközelíteni ezt a kijelentést:

Az egyik oldal a dolog anyagi része. Városunk a szépen fejlődő idegenforgalomnak, az állam által elengedett tartozásainknak, valamint a különböző városi intézmények (iskola, okmányiroda, gyámhatóság) költségeinek szintén állami átvállalása következtében kiegyensúlyozottan jó anyagi helyzetben gazdálkodhat. Főként, ha tekintetbe vesszük az idegenforgalomból beszedett nagy összegű adók és a viszonylag alacsony lakossági létszám arányát.

Én arra gondolok, hogy elérkezett az az idő, amikor a városi beruházások és kiadások tervezésénél a **lakosságot közvetlenül érintő** területeket kell előnyben részesíteni. Miről is van szó? Íme, néhány példa:

Út- és járdafelújítás, továbbá új járdák építése a város egész területén: Út- és járdafelújításnál, új járda építésénél a különböző kockakövek, viakolor és egyéb hasonló burkolatok ellenében mindenhon csak aszfaltozott járdát szeretnék. Miért? Azért, mert azon a legkényelmesebb közlekedni. Azért, mert azt a legkönnyebb tisztán tartani. Azért, mert nem rázkódik rajta a gyerekkocsi. Nem az számít, hogy milyen volt itt 800 évvel ezelőtt, és az sem, hogy hogyan illik bele az aszfaltos járda a városképbe. A visegrádi lakosoknak közlekedni ez a legjobb? Igen! Akkor ezt kérem! Azt még hozzátesszem, hogy ne épülhessen új járda, hogy ne lenne a burkolat alá téve a majdani villamos és távközlő vezetékeket befogadó csővezeték.

CBA üzlet: Ha már van Tahinak, Bogdánynak, Leányfalunak, Nagymarosnak, akkor lassan már mi is megérdemelnénk egy korszerű élelmiszer-áruházat. A korábbi elvetett városközpont tartalmazta az új CBA-t. Legyen itt két éven belül végre egy új CBA vagy más márkájú korszerű üzlet, mert lassan valóban a középkor városa leszünk ezen a téren.

Támogatás és gondoskodás: Fordítsunk az eddigénél több pénzt a rászorultakra, az idősekre és a többgyerekesekre!

Városunk lakosságának nem kis része tartozik az előbbieken felsoroltak közé. Itt élnek velünk, közöttünk. Sokan önhibájukon kívül kerültek nehéz helyzetbe. Vannak egyedülállóak kis jövedelemmel. Vannak, akik három vagy több gyereket nevelnek, és a mai világban nincs könnyű dolguk. Vannak munkanélküliek, közmunkára szorultak. A városnak gondoskodnia kell róluk is és segíteni őket. Adjunk normálisan fizető munkát, beiskolázási segítséget, gyógyszer-támogatást, kinek-kinek szüksége szerint. Ha ezt tesszük, jót teszünk velük is, magunkkal is. Hogy magunkkal miért? Hadd hozzak egy európai példát: Svédország nemzeti össztermékének igen nagy részét teszi ki a rászorultakról, az idősekről és a gyermekekről való gondoskodás. Irdatlan összegeket költenek ezekre a célokra, melyek látszólag csak viszik a

pénzt. Ennek ellenére, vagy én azt gondolom, hogy éppen ezért mégis gazdaságuk ott van az első öt legjobban prosperáló ország között a világon. Egy ország vagy egy város annyira jómódú, amennyire a lakossága az. Akkor van fogyasztás, akkor van adófizetés, akkor van beruházás és fejlődés. Legyen minél több megfelelő életvitelű polgárunk! Fordítsunk a jelenleginél nagyobb összeget szociális célokra, a lakosság kevésbé tehetőstagjainak segítésére!

Első az ember: A szociális kiadások mellett a többi, közvetlenül a lakosságot érintő területeket helyezném előtérbe a városi költségvetést illetően: legyenek a város által finanszírozott rendszeres egészségügyi szűrések itt helyben, minden korosztálynak a kornak megfelelő veszélyeztetett területeken; legyenek tanfolyamok, amelyek számítógépes, nyelvi vagy egyéb használható szakmai ismereteket nyújtanak.

Szükségesnek tartom a német nemzetiségi önkormányzat megerősítését közös programokkal, a zene- és énekkar támogatásával.

Kiemelten fontosnak tartom az ifjúság fejlődése szempontjából a sport, elsősorban az ifjúsági sport fokozott támogatását tárgyi eszközökkel, pénzügyi támogatással.

És itt most elérkeztünk a „Milyen is legyen Visegrádon élni?” kérdés másik oldalához.

Inkább úgy tenném fel a kérdést, hogy én milyen Visegrádon szeretnék élni a jövőben?

Jókedvű, összetartó, lakóiról gondoskodó Visegrádon szeretnék élni! Lehetetlen kívánon? Nem hiszem. Csak rajtunk múlik, hogy milyen hangulatban megyünk ki reggel az utcára. A napok szinte szállnak egymás után. Nem élhetjük le komorságban életünk nagy részét, mert a végén sajnálni fogjuk az így elvesztegetett időt. Sokan tragédiák árnyékában élnek éveiket, sokan magányosak, sokan komoly gondokkal küszködnek, vagy éppen nélkülöznek. Számosan közülük ennek ellenére jó kedvvel, nem csüggedve, hanem reménykedve viselik terhüket. A szerencsésebbeknek azt javaslom, ha ezért vagy azért, jogosan vagy ok nélkül, de néha elmegy a kedvük a világtól, tekintsenek fel a fellelgyárra, vagy sétáljanak ki a Duna-partra és kérdezzék meg maguktól: Mi is a gondom az életemmel? Valóban nem tudok semmit tenni? Valóban akkora nagy a bajom? Az égre magasodó hegy látványa vagy a hullámok csobogása meg fogja adni a választ a kérdésekre. Éljünk hát jó kedvvel itt Visegrádon, élvezzük a csodát, ami nap mint nap körülvesz mindannyiunkat.

Az összefogásról szólva mi aztán igazán megtapasztaltuk, hogy az mit is jelent. Az árvizek megtanítottak minket a bajban önzetlenül egymásért dolgozni. Megtanítottak arra, hogy együttesen úrrá tudunk lenni a nehézségeken. Ezt a tanítást kellene tudni használni árvíz nélkül is. Lépjünk ki a közömbösség homályából! Merjünk lelkesedni és tenni közös célkért! Régebben mindennapos volt az emberek összefogása, legyen akár egy családi ház, akár egy sportpálya, akár egy járdaszakasz építéséről szó. Mára ez jócskán visszaesett, de sokunknak még mindig hiányzik az együttes munka lelket melegítő érzése.

Kedves Olvasó! Köszönöm figyelmét. Természetesen lehetne mit hozzátenni és lehetne mit elvenni a fenti sorokból. Szívesen veszek bármilyen észrevételt, javaslatot a leírtakkal kapcsolatban, mint ahogyan szívesen fogadok bárkit, aki támogatni tudja ezeket a gondolatokat és elképzeléseket.

Abonyi Géza

Visszatekintés a 2014. évi Visegrádi Nemzetközi Palotajátékokra

2014. július 11. és 13. között rendezték meg a Visegrádi Nemzetközi Palotajátékokat. A mintegy 35–40 000 érdeklődő részvételével lezajlott háromnapos rendezvény biztosításában naponta 30 rendőr vett részt.

A résztvevők nagy létszámának ellenére a rendezvény rendkívüli eseménytől és bűncselekményektől mentesen zajlott le, a rendőrök számára a legnagyobb feladat a közlekedés rendjének fenntartása és a városban való áthaladás biztosítása volt.

A szervezőbizottság vezetőjének értékelése szerint 2008. óta az ideitől volt a legsikeresebb palotajátékok.

Paksainé Dr. Dobrovodsky Anikó ka.

HIRDESSEN A VISEGRÁDI HÍREKBEN!
KEDVEZŐ HIRDETÉSI TARIFÁK!
TÖBBSZÖRI HIRDETÉSNÉL KEDVEZMÉNY!

**Küldje el cikkét, írását
minden hó 15-én délután 16 óráig!**

A cikket, fotót, hirdetést leadhatja a könyvtárban,
elküldheti interneten e-mail-ben a

mikesytamas@freemail.hu

vagy

borsody44@gmail.com címre!

Cikkét kérjük, hogy Times betűtípussal,
10 pontos fokozattal adja le
a terjedelem áttekinthetősége miatt.

Táborozással kezdtük a szünidőt...

(Folytatás a 13. oldalról)

ván Emlékházat és a Rétesházban, amit külön nekünk nyitottak ki, forró, finom túrós és gyümölcsös rétest ebédeltünk. A 4-es komppal jöttünk haza, de itt nem ért véget a történet, mert a sportpályán a gyerekek nekifogtak felállítani a sátor-tábor, elkezdtük készíteni a salátát, a kókuszgolyót, grillezni az előre bepácolt húst, hogy vacsoraidőre, illetve mire a szülők megérkeznek, mindennel készen legyünk.

A közösen elfogyasztott vacsora után, sötétedéskor Pisti még egy izgalmas éjszakai bátorságpróbára vitte a gyereket, majd hajnali 1 körül csendesedett el a tábor. Szombaton a búcsúreggeli után tábor bontottunk és elbúcsúztunk egymástól; azt gondolom, mindenkinek volt mit kipihenni a hétvégén.

Köszönöm *Molnár Zsókanak* és *Csitneki Szilvinek*, akik egész héten segítettek a felügyeletben, a programok bonyolításában, *Bártfai Pistinek* az éjszakai túsót és *Zsófi* lányomnak, hogy egész héten mindig épp ott volt, ahol segíteni kellett.

Köszönjük az *önkormányzatnak*, a *Visegrádi Ifjúsági Sziget Egyesületnek* és az *Áprily Iskoláért Alapítványnak* támogatásukat, így a szülőkre nem rótt külön anyagi terhet a gyermekek táborozása.

A *Migreen Team* biciklis szakosztály pénteken Nagymaroson megvendégelte a gyerekeket egy fagyival az Édeske cukrászdában és nagy segítségünkre volt, hogy *Bálint Zsolt* és *Müller Anti* el is kísért bennünket, így minden korosztály a saját tempójában bringázhatott, ők mentek a nagyokkal, középső korosztály a kísérő szülőkkel, kicsik a végén velünk. Köszönjük!

Szép, tartalmas hét volt! További kellemes vakációt és nyaralást kívánok mindenkinek!

Bártfai Ildikó

Fontosabb címek és telefonszámok

Állatorvos Tahi, Elekfy J. u. 4. 387-177

Atlantis-Club Kft. Révállomás 398-344

DMRV hibabejelentő 310-798

ELMŰ hibabejelentő (40) 383-838

Fogorvos Fő u. 38. 397-574

Gyógyszertár Fő u. 44. 398-365

Szent Kozma és Damján Rehabilitációs Szakkórház

Visegrád-Gizellatelep 801-700

Mátyás Király Múzeum Fő u. 23. 398-026

Mátyás Király Múvelődési Ház Széchenyi u. 11.

398-128

MENTŐK 104

Okmányiroda Fő u. 57. 397-143, 06 (20) 290-3519

Orvosi rendelő Fő u. 38. 397-149

Plébániahivatal Fő u. 40. 398-006

Postahivatal 1. Fő u. 77. 398-099

RENDŐRSÉG 107

Takarékszövetkezet Rév u. 9. 398-150

Temetkezés Dunabogdány, Kossuth u. 23. 390-813

TŰZOLTÓSÁG 105

Védőnő Fő u. 38. 397-149

Visegrádi Rendőrőrs Fő u. 57. 398-273

Visegrád Város Polgármesteri Hivatala

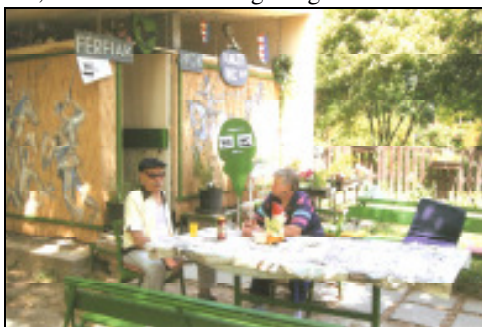
(ideiglenesen) Fő u. 92. 398-255

A visegrádi nyilvános illemhely története

XII. rész

„... mert mindenkin segíteni akarok...”

A platánsoron is rendeznek kézműves foglalkozást. A gyerekek olyan boldogan csinálják a gyertyát, kőfaragást, kovácsolást és agyagozást. Sokszor a gyerekek úgy néznek ki, mint a disznók. Olyan koszosak. Van olyan szülő, aki a legszebb ruhát adja a gyerekekre, de ahogy meglátja, hogy milyen koszos lett drága gyerekük, sírni tudna. Az én szüleim azt szokták mondani, hogy amelyik gyerek tiszta, az beteg. Ezt nem igen lehet mondani most, amikor szüneten vannak a gyerekek. Olyanok, mint a kisördögök. Rosszak, de én azért szeretek velük lenni. Örülök, hogy sok gyerek megfordul a WC-n. Vannak köztük jók és rosszak. Habár azt mondja a közmondás, hogy rossz gyerekek nincs, csak eleven. Ez az igazság.

Volt egy fiatalember, aki a környéken, ahova tudott, be-tört. Amit lopott, azt biciklivel hordta. És volt ott minden – gázpalacktól kazettáig. Mindent elvitt, ami nem volt lebetonozva. Sajnos én is beleestem a csapdájába. Jött könyvekkel, kazettával és sok aprósággal, azt mondta, hogy nem tud visszamenni Romániába, mert nincs pénze. Én is vettem tőle könyveket. Így járt egy héten keresztül. Hol itt, hol ott bukkant fel. Nagymarost és a környékbeli falvakat sem hagyta ki. Egy szombati napon a délutáni órákban ismét megjelent, és össze-vissza volt sérülve, mondta, hogy a Silvanusból jött le, és nem fogott a kontrája a biciklin. Elesett, és csúnyán összetörte magát. Mondom neki, hogy menjen el az ügyeletre, de ő csak annyit mondott, hogy nincs pénze. Én adtam neki 1500 Ft-ot a buszra. Azt mondta, hogy „Holnap visszaadom”. Eltelt pár nap, de ő nem jelentkezett, ott hagyta a kerékpárját, hogy majd elviszi, de nem jött érte. Rá pár nap múlva jön a rendőr Csaba, hogy fáradjak be a rendőrségre, mert elfogtak egy betörőt, és megmondta, hogy én is vásároltam tőle. Vissza kellett adnom a kazettákat, a könyveket és még a biciklit is. Sajnos elvesztettem a kölcsönpénzt, de azt mondta a rendőr, nekem nem lesz belőle bajom. Őt elítélték, börtönben van, mert bírósági ügy lett belőle. Nekem nem kellett megjelennem a tárgyaláson, így tiszta maradtam. Köszönhetem a jó szívemnek, mert mindenkin segíteni akarok, és én húzom a rövidebbet! De tanultam belőle.

Még volt olyan nagymama, aki letérdelt és könyörgött, hogy adjak neki pénzt, mert nem tud az unokájának kenyeret venni, hogy majd visszaadja, de még a mai napig nem kaptam vissza. Magsajnáltam, és erre fizettem rá. Legyen vele boldog, ne találkozzak vele, mert leverem

rajta a 4000 Ft-ot. Megüzentem neki. Jó közmondás, hogy három a magyar igazság, még van egy hátra, az is be fog jönni. Ám én most már nagyon óvatos leszek. Senkinek nem adok semmit, akárhogy fog könyörögni. Ezt megígérem mindenkinek.

Most itt van az ősz, és hullnak a falevelek, van egy két jó barátom, akinek a kezébe nyomtam a fűgereglyét, és elkezdtek a leveleket szedni. Jókat nevtünk, mert egymást cukkoltuk. Mert Rita kéri a piros kávé, de utána már nehezebben ment neki a gereblye, mert a piros kávé nem egyéb, mint vörös bor. Hűvös időben meg lehet inni egy-két pohárral nekünk, asszonyoknak is, mert kell cigarettaszünetet is tartani. Nehéz a paraszti munka. Ha vége van a munkának, pihenésképpen elkezdünk tökmagozni és levezzük az energiát. Volt olyan dolog, hogy festést terveztünk a Ritával, ott volt a barátnője, az Anna nevezetű. Ott ültünk vele, a Rita egyedül festett. Mi meg csak ültünk, és folyton mondtuk, hogy nagyon fáj a csuklónk. Ő meg a méregtől majd felrobbant. Mikor már untuk a szekálást, akkor mi is elkezdtek a festést. Jó sztori volt, és sokat nevtünk. Minden hülyeségen tudunk jó egészségeset nevetni. Ránk is fér ebben a nyomott világban, mert legalább az nem fáj. Mert sok elkeserítő dolog van, amin rágódni lehetne, de mindent komolytalannak vesszünk, mindenben tudunk nevetni, pedig van elég gondunk-bajunk. Amikor hozzuk ki a korongozót, és nem bírjuk felhúzni a tetejét, már azon is nevetünk. Pedig bosszúsak vagyunk. Ha sikerült a nehéz munka, akkor engedve van egy cigiszünet, de addig nem.

Mert első a munka, utána jöhet a szórakozás. Ha jön a WC-re a vendég, a barátnőm csak annyit mond, hogy „Már megvan két szál cigi”, de a többi vendég, ha elhagyja a helyiséget, kitör a nevetés, mert úgy látszik, hogy csak cigiben gondolkodik, de jól áll neki a hülyeség. Nem lehet vele komolyan beszélni, de így is szeretem őt.

Erzsi is sokat jön hozzám, mert vele elkezdtek a régi pulóverek szétbontását, ugyanis vannak olyan fonalak, amelyeket még újra tud kötni, mert nagyon szépen köt és horgol. Én tudom, mert már kötött egy pár mellényt nekem. Elhossa az ebédet, leül velem szembe. Én olvasok, ő meg néz. Egyszer csak megszólal, és elkezd mondani: „Rám nem néz senki. Engem nem szeret senki. Énhozzám nem szól senki”. Egy ideig tűröm, aztán kirobbanok, vagy nevetek, vagy mérgelődök. De ő olyan türelmesen vár, hogy mit mondok, de csak annyit mondok, hogy hagyjál olvasni, mert vannak jó könyvek, mikor jó izgalmas, és nem jó, ha megzavarnak, mert elfelejtem, amit olvasok. De köszönetet mondok neki, mert sok jó tanáccsal látott el, és segít a kézírásomban is.

Most már az írásom végéhez érek a 2012-es évben. Majd, ha a Jóisten is azt akarja, a következő évben ismét találkozunk erőben, egészségben.

Pintér Istvánné

Vége

Tudta, hogy a bor árának fele a borosüveg és a dugó?

Borháló
BORKERESKEDES

Vegyen borállélességet fél áron!

Mi beszereztek az ország majdnem teljes területéről a legjobb borokat és a csomagolás árát leperdőtve adjuk Önnek.

A kínálatunkból:

Twickel Kárharka (Szekszárd)	780 Ft/L
Tóth Ferenc Pinot Noir (Eger)	890 Ft/L
Mészáros Rózsi (Szekszárd)	780 Ft/L
Villányi Portugálész	780 Ft/L
Szeredi Kékfrankos (Eger)	640 Ft/L
Tokaji Sárgamuskotály	890 Ft/L
Pécsi Cifrandó	1030 Ft/L
Takler Rózsi (Szekszárd)	1140 Ft/L
Frittmann Cseresznye Fűszeres (Kunság)	780 Ft/L
Bodacsányi Öbörizéling	640 Ft/L

(Kiszárazók: 0,75-1,5 l-es üveg palack, 2-3 l-es PET palack 3-5-10 l-es hag in box)

Visegrádoknak ingyenes házhozszállítás.
Az üzletben lehetőség van a borok megkóstolására.
Rendelvényekről a hozzátartozó tételért visszavesszük.
Tovább értékesítés esetén lehetőség van nagykereskedelmi számla biztosítására.

Az Üzlet elérhetőségei:
Esztergom, Petőfi Sándor u. 2. (A volt mozi utcájának elején)
www.borhalo.com/esztergom
e-mail: esztergom@borhalo.com
Tel.: 30/869 8027; 33/651 360

Várunk szeretettel mindenkit.
Lengvai János üzletvezető

DR. SZOLNOKI JÁNOS
26/317-532
30/9370-863

www.hoggyvidékfilia.hu

ÁLLATKÓRHÁZ

✚ SZENTENDRE, RÓMAI SÁNC 2/B.

RENDELÉSI IDŐ:
H.-P.: 8.00 - 20.00
Szo.: 9.00 - 12.00
- bejelentkezés alapján

✚ TAHITÓTFALU, SZENTENDREI ÚT 8.
(TESCO-val szemben)

RENDELÉSI IDŐ:
H.-P.: 9.00 - 12.00
15.00 - 19.00
Szo.: 9.00 - 12.00
- bejelentkezés alapján

Éjszakai, létérési ügyelet: 06 30/862-8348

SZOLGÁLTATÁSAINK:

• Sebészet, orthopédia	• Labor
• Belgyógyászat	• Endoszkóp
• Szülészet	• Lézer
• Szemészet	• Mágnes terápia
• Röntgen	• Ultrahang

Teljes körű ellátás, kiszállítás, házi állatorvosi ellátás

**Visegrádon BÚTOROZOTT CSALÁDI HÁZ
HOSSZÚ TÁVRA KIADÓ**

Csendes, nyugodt környezet!

Érdeklődni lehet:
Stéger Tamás
06 (70) 317-0349, 06 (70) 315-8469

**Kistheher-fuvarozás 0-2 t-ig,
gépi földmunka**

Fieszl Csaba
Tel.: 06 (30) 226-3089

Budapest Kálvin téri
2 szoba + hallos nagypolgári lakásomat (73 m²)
eladom, vagy cserélem értékegyeztetéssel
Visegrád és környéki ingatlanra,
vagy hosszú távra kiadom
(bútorozva, gépesítve, teljes berendezéssel)
Irányár: 19,9 millió forint
Tel.: 06 (20) 962-0707

Autómentés, karosszéria-javítás,
autószerelés, autóüvegezés, kozmetika,
fényezés, biztosítás ügyintézés, kárrendezés,
autóüveg kis- és nagykereskedés,
forgalomból kivonás,
javítás idejére csereautó, vizsgáztatás,
Old Timer felújítás

HERR AUTÓSZERVIZ
2023 Dunabogdány, Ág u. 7.
Tel.: 06 (20) 957-0098

**TŰZIFAELADÁS
HÁZHOZ SZÁLLÍTÁSSAL!**

Vágott tűzifa 2200,- Ft/q,
hasított tűzifa 2300,- Ft/q

EÖRY CSABA
Tel.: 06 (20) 599-9399

Szeptember végén kirándulást szervezünk
Isztria tengerparti városaiba.
Az érdeklődőket
a 06 (30) 450-6151-es telefonon várjuk.

SZÉPSÉGGUPON

50%-os kedvezmény vehető igénybe szeptember 15-ig a kozmetikában,
csodálatosan finom, kellemes meleg lávaköves masszázsa.
Ellazul a test, kikapcsol az elme. Teljes ellazulás várja a vendégeket!
Erika kozmetika 06 (20) 368-8933

Ha nyár, akkor napszemüveg! Nálunk augusztusig a napszemüvegek körül forog a világ!
Részletek az optikában.

**FOTÓ-OPTIKA
SZEMÉSZETI SZAKRENDELÉS**

SZEMESZ SZAKORVOSI VIZSGÁLAT, GYERMEKSZEMÉSZET
KONTAKTLENCSE - VIZSGÁLAT - FORGALMAZÁS - KONTAKTLENCSE APOLOSZEREK
SZEMÜVEG KÉSZÍTÉS, JAVÍTÁS
FOTÓ CIKKEK, FÉNYKÉP ELŐHÍVAS, IGAZOLVÁNYKÉP KÉSZÍTÉS

2016 LEÁNYFALU, MÓRICZ ZSIGMOND ÚT 49/C. - NYITVA: H-P: 10.00-19.00, SZO: 10.00-14.00

Telefon: 06-26/580-072 (vizsgálati előjegyzés is)
www.horuszoptika.hu

DEKOPALOM
REKLÁM MŰHELY

plakát-tervezés, hirdetések elkészítése
autórák (szíj-vezérlés) | térbelű | rajzok
egyedi kinyitások, ajtórák

Web: www.dekopalom.hu

**WEBOLDAL TERVEZÉSE-ÜZEMELTETÉSE
HARDVER SZAKTANCSADÁS
ADAT- ÉS EGYÉB
SZÁMÍTÓGÉPES FELDOLGOZÁS
MUCSI ATTILA**
Telefon: 06 (30) 969 6197
Web: <http://www.mucsia.hu>

Ikerházban egy két-
és egy háromszobás lakás
KIADÓ vagy ELADÓ!
Érdeklődni lehet:
a (30) 966-9288-as
és a (26) 398-287-es telefonszámon

Cserépkályha építése, átrakása
új és régi csempéből
és téglakályha-építés

Honti László
06 (20) 356-6634

**AJTÓ, ABLAK,
ÁRNYÉKOLÁSTECHNIKA**
garanciával, korrekt áron

Herr Gábor
06 (20) 399-7027, 06 (20) 599-9337
www.herrsta.eu

VISEGRÁDI HÍREK
Kiadja Visegrád Város Önkormányzata
Megjelenik havonta, 800 példányban

Felelős szerkesztő:

Gróf Péter

A szerkesztőbizottság tagjai:

Borsody István, Gróf Péter, dr. Gróh Dániel, Kálazy László,
Mezei Anna, Mikešy Tamás, Scheiliné Herendi Ida

Kéziratleadás: minden hó 15-ig

ISSN 1587-7477

Írásaik tartalmáért a szerzők vállalják a felelősséget!

Szerkesztőség: Visegrád, Széchenyi u. 11. Tel./fax: 06 (26) 398-128

Szerkesztőségi órák: szerdán 14-16 óra között

Tipográfia, tördelés: Borsody István

Nyomdai munkák: Kucsák Könyvkötészet és Nyomda, Vác